Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 120.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 6 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

Πρὸς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 Νοεμβρίου.—Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 41. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 46.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1891.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Ζ'

Παραδεχόμενοι, ὅτι ἡ κατάλληλος τιμωρία τῶν κακούργων συνίσταται εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἑπομένως εἰς τὸ ὀχληρὸν τῆς φυλακίσεως, ἐρωτῶ διὰ τίνος τρόπου ἡ βιομηχανία ἐν τῇ φυλακῇ μεταβάλλεται εἰς μέτρον πειθαρχίας; Οὐδόλως δυσκολεύομαι εἶπεν ὁ κ. Μώατ νὰ ἀπαντήσω ὁδηγούμενος ἐκ τῆς ἰδίας πείρας μου. Ὅταν ὁ φυλακισμένος δαπανᾷ ὁλόκληρον τὸν χρόνον του εἰς ὠφέλιμα μὲν ἔργα, πλὴν λίαν δυσάρεστα εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ τοῦ κανονισμοῦ, τῆς συνεχοῦς ἐργασίας καὶ τοῦ ἀδυνάτου νὰ τὴν ἀποφύγῃ, διότι αὕτη ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἢ ἐκτὸς ἐὰν ἀσθενήσῃ τότε ἐπέρχεται πρὸς αὐτὸν μεγίστη ἀηδία, διότι εἶνε ἐκ διαμέτρου ἡ τοιαύτη ἐργασία ἀντίθετος εἰς τὰς διαθέσεις καὶ τὰς συνήθεις ἕξεις τῶν κακούργων. Καὶ ὅμως εἰς τὰς φυλακάς μου, ὧν ὁ ὀργανισμὸς ἦτο τέλειος, εὗρον ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία διαπράξεως ἁμαρτήματος ἐξέλιπε διὰ τῆς πειθαρχίας ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν φυλακῶν, καὶ τοῦτο διότι αὗται ἐλειτούργουν ἐντελῶς. Αἱ πλεῖσται αὐτῶν δυστυχῶς δὲν ἦσαν διῃρημέναι εἰς κελλία, καὶ ὅταν εἰς τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἡ ἐργασία ἦτο ἀκανόνιστος, μὴ προσδιωρισμένη, μὴ συνεχής, ὅταν δὲν ὑπῆρχεν ὡρισμένον ἐπάγγελμα διὰ τὸν φυλακισμένον, ἅμα ἐκλείοντο τὴν νύκτα ἐντὸς τοῦ ὑπνωτηρίου των οἱ φυλακισμένοι, ἤρχιζον τὴν ἐπικίνδυνον συναναστροφήν των, ἥτις εἶνε ἡ καταστροφὴ παντὸς ἠθικοῦ αἰσθήματος παρακολουθουμένη ὑπὸ ψιθυρισμῶν μέχρι πρωΐας. Ἀφ' ἧς ὅμως ἐποχῆς αἱ φυλακαὶ περιῆλθον εἰς τὴν κατοχήν μου, μολονότι ἦσαν οἱ αὐτοὶ ἀπαγορεύσας ἢ μᾶλλον θέσας ἓν τέρμα εἰς τὴν συναναστροφήν των, τὰς ὁμιλίας καὶ ψιθυρισμοὺς των κλείων τὰς θύρας καὶ ἔχων ἐπόπτας, ὅπως τοὺς καταγγείλωσι, κατώρθωσα νὰ ἐπιβάλω τὴν μεγαλειτέραν σιγὴν δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἀπηυδημένη φύσις ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως, τὴν ὁποίαν πάραυτα διὰ τῆς πειθαρχίας εὕρομεν.

Ἐρωτῶ νῦν διὰ τίνα λόγον ἡ ἐργασία ἐν τῇ φυλακῇ μένει μέχρι τοῦδε ἀμφισβητήσιμος; Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀπαντήσω καὶ εἰς τοῦτο.

—

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΗ

Η'.

Σᾶς φαίνεται παράδοξον ὅτι ἡ ἐργασία ἐν τῇ φυλακῇ ἀμφισβητεῖται ἔτι; Κατ' ἐμὲ αἰτία τοῦ ἐναντίου φρονήματος τῆς γενικῆς παραδοχῆς τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας εἰς ὅλας τὰς φυλακάς, πηγάζει ἐκ τῆς ἐσφαλμένης πεποιθήσεως, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία δὲν εἶνε ἀρκούντως τιμωρητική, δὲν ἐπιτρέπει μόχθον σκληρὸν καὶ βαρύτατον, ὅπως ἐκπληρώσῃ τοῦ νόμου τὸν σκοπόν. Ὁ Λόρδος Μακόλης καὶ τὸ κομητάτον τῆς Πειθαρχίας τῆς Βεγκαλικῆς Φυλακῆς τῷ 1838 ἐπρέσβευον, ὅτι τῶν ἐν φυλακαῖς ἡ ἐργασία πρέπει νὰ εἶνε μονότονος, σκοτεινὴ καὶ κοπιώδης, οὕτω δὲ πλεῖστοι τῶν θνητῶν φρονοῦσιν, ὅτι οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ποινικὴ ἐργασία μὴ συνδυασμένη μετὰ σκληρᾶς τῶν μυόνων ἐξάντλήσεως.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, αὖθις ἀναφέρομαι εἰς τὸν Βένθαμ, ὅστις λέγει ὅτι μία ἐνασχόλησις εἶνε σειρὰ ὁμοιοειδῶν πράξεων «τεινουσῶν πρὸς »τὸ αὐτὸ τέλος. Μία ἐνασχόλησις θεωρουμένη »ἐν αὐτῇ μόνῃ δύναται νὰ εἶνε ἐπίμοχθος, εὐά»ρεστος, ἢ ἀδιάφορος, ἀλλ' ἅμα ἐπεκταθῇ πέραν »τοῦ μήκους ὡρισμένου τινὸς χρόνου τότε πάν»τοτε γίνεται δυσάρεστος. Διὰ νὰ κάμητε τὸν »χρόνον τῆς ἐνασχολήσεως τοῦ ἀνθρώπου εὐά»ρεστον, πρέπει νὰ δύναται νὰ μεταβαίνῃ ἐκ »τῆς μιᾶς ἐργασίας εἰς τὴν ἄλλην κατὰ τὴν »κλίσιν του, ἄρα πᾶσα ἀναγκαστικὴ ἐργασία «εἶνε ἐπίπονος.

Τώρα ἀπαραίτητος κανὼν ὅλων τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐν φυλακαῖς εἶνε τὸ ὅτι πρέπει αὗται νὰ εἶνε ἀναγκαστικαί, ὅτι οὐ μόνον ἐξαναγκάζει ὁ κανὼν οὗτος τὸν φυλακισμένον νὰ κάμῃ ὅτι ἀηδιάζει, ἀλλ' ἐμποδίζει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ δαπανᾷ τὸν χρόνον του δι' οἷου δήποτε ἄλλου τρόπου εὐαρεστοτέρου πρὸς αὐτόν. «Ἡ καθαρὰ ἀξία τῆς »εὐχαριστήσεως, ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀπόλλυσι διὰ »τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας εἶνε ἴση μὲ τὸ ἄ»θροισμα ἁπάντων τῶν ἡδονῶν, τὰς ὁποίας ἠδύ»νατο νὰ χαρῇ, ἐὰν ἦτο ἐλεύθερος».

Κρίνοντες ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἅπασαι αἱ ἐργασίαι τῶν ἐν φυλακαῖς πρέπει νὰ θεωρῶνται ὅταν δυαρκῶσι καθ' ἑκάστην ἐπὶ δέκα ἀπαυδηστικὰς διαδοχικὰς μονοτόνους ὥρας, ὡς ποιναί, ὅσον σμικρὰ καὶ ἂν εἶνε ἡ πραγματικὴ τῶν μυόνων ἐξάντλησις.

Οἱ ὑφιστάμενοι μεγαλειτέραν τῶν μυόνων ἐξάντλησιν, ἐργάζονται μόνον ὀλιγωτέρας ὥρας μετὰ διακοπῶν ἀναπαύσεως. Ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ διαλειμμάτων ἀχρήστου χρόνου, ὅπερ εἶνε τὸ χείριστον χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργασίαν. Ἐντεῦθεν ὁ τρέχων τροχός, ὁ μοχλός, τὸ κτύπημα καὶ πᾶν καθαρῶς ἄσκοπον μέτρον, δι' οὗ ὄχι μόνον πολύτιμος χρόνος ἀπόλλυται, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἀλλὰ καὶ ἀφεύκτως

ἐκτραχύνει, ἐξευτελίζει, ταπεινώνει τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὸ μέτρον τοῦτο. Ἡ ὀργὴ ἀντίστασις κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀπεχθείας, τὰ διεγειρόμενα διὰ τῶν τοιούτων εἰδῶν ἐργασίας εἶνε ὅ,τι καταστρεπτικὸν ἐπὶ τῆς ἐπιροῆς τῆς διενεργούσης πρὸς ἠθικοποίησιν τῶν φυλακισμένων.

Πρὸ τινων ἐτῶν τὸ σύστημα μου ἀπεδοκιμάσθη. Ἠτιῶντο ὅτι τοῦτο δὲν ἀξίζει νὰ κληθῇ βαρὲα δεσμὰ (hard labour): κατὰ συνέπειαν ἠρξάμην σειρᾶς πειραμάτων, ὅπως προσδιορίσω τὸν ἀκριβῆ βαθμὸν τῆς δυνάμεως τῶν μυϊῶνων τῆς ἐξασκουμένης ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῶν διαφόρων φυλακῶν.

Εὗρον ὅτι ἕκαστος φυλακισμένος ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Alipore τῆς Βεγγάλης ὅταν καλῶς ἐξασκηθῇ εἰς τὴν ὑφαντουργίαν (ὀλίγοι μόνοι μῆνες χρειάζονται ὅπως προσδεύσῃ εἰς τοῦτο) ὀφείλει νὰ ὑράνῃ ἑκατὸν γιάρδες ὑφάσματος (ἤγουν 19 μέτρα) εἰς τὰς συνήθεις τῶν δέκα ὡρῶν ἐργασίας ἡμέρας· ἡ ἐργασία ἐξετελεῖτο διὰ τοῦ καλουμένου τῆς χειρὸς ἐγχωρίου ἐργαλείου. Ἑκάστη γιάρδα ὑφάσματος τῶν σάκκων ἀπαιτεῖ κατὰ μέσον ὅρον 365 κλωστὰς διὰ ὑφάσμα, χρειάζονται δὲ ἀναγκαίως 7,300 τραβήγματα τῆς σαίτας διὰ τὴν ὅλην ὑρὴν τῆς γιάρδας. Τὰ ἀπ' εὐθείας πειράματα ἀπέδειξαν, ὅτι ἕκαστον τράβγημα ἀπαιτεῖ ποσὸν μυωνικῆς ἰσχυος ἴσον μὲ τὴν ἀνασήκωσιν βάρους ὀκτὼ λιτρῶν καὶ ὕψους ἑνὸς ποδὸς ἐκ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἡμερησία λοιπὸν ἐργασία ἐκάστου καλῶς ἐξησκημένου ὑφαντοῦ, ὑπολογιζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου εὑρέθη ἴση (τῆς ἀνυψώσεως ἑνὸς ποδὸς ἐκ τοῦ ἐδάφους) μὲ πολλοὺς τόννους βάρος καὶ ὄχι λίτρας.

Προέβημεν εἰς διάφορα ἄλλα πειράματα ἐπὶ διαφόρων ἄλλων ἀντιδιαμέτρων εἰδῶν ἐργασιῶν, συγκρίνοντες ἐλαρρὰς καὶ βαρείας, μάλιστα ἐλαφρὰς ἐκ τῶν ὅσον ἁπλῶς μεταχειριζόμεθα εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ κανονισμοῦ των καὶ εὑρομεν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

Ἄρα εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὀρθὴ καὶ βάσιμος αἰτία, ὅπως οἱ καθειργμένοι μὴ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν βιομηχανίαν, ὅπως γείνωσιν χειρώνακτες προφάσει, ὅτι οὕτω δὲν πειθαρχοῦνται ἀρκούντως, ἢ δὲν ἐκτελοῦσι τὰς βαρείας ποινὰς εἰς τὰς ὁποίας κατεδικάσθησαν παρὰ τοῦ νόμου.

Νῦν θὰ ἐπιληρῶῃ τὰ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων τῶν φυλακισμένων εἰς συναγωνισμὸν μετ' ἐκείνου τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου τῶν μὴ φυλακισμένων.

Εἴχομεν πολλὰ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἀνωτέρω λόγων τοῦ κ. Μῶατ συγκριτικῶς τῶν ἁλύσεων καὶ δεσμῶν, καὶ βαρυτάτων, σκληροτάτων καὶ ἀπανθρώπων ποινῶν τῶν ἡμετέρων φυλακισμένων, ἐξ ὧν πολλοὶ εἰσέρχονται ἀθῶοι ἢ πταίσαντες, ἐξέρχονται δὲ διὰ χάριτος συστηματικοὶ ριλέκδικοι, τρομεροὶ κακοῦργοι, ἀλλ' ὁ χῶρος σήμερον ἐνταῦθα δὲν ἐπιτρέπει.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΟΦΙΑ 4. Νοεμβρίου. Αἱ μητέρες, γυναῖκες, καὶ ἀδελφαὶ τῶν συλληφθέντων καὶ φυλακισθέντων διὰ τὴν δολοφονίαν δῴδην τοῦ Βελτσὲφ ὑπέβαλον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὑπόμνημα, ἐξαιτούμεναι τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν, ὅπως κατέπαυσιν τῶν βασανιστηρίων τῶν ὑποβαλλομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰς τοὺς κρατουμένους διὰ τὸ ἀποδιδόμενον αὐτοῖς ἔγκλημα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 4. Ἡ Γερουσία ἤρχεται τὴν Πέμπτην τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ δασμολογίου.

ΒΙΕΝΝΗ, 4. Ὁ «Νέος Ἕλλ. Τύπος» ἀγγέλλει ὅτι ὁ πρώην βασιλεὺς Μιλάνος παρητήθη ὅλων τῶν ἐν Σερβίᾳ δικαιωμάτων του.

ΒΙΕΝΝΗ, 5. Νοεμβρίου. Αἱ δηλώσεις τοῦ κόμητος Καλνόκη εἰς τὰς ἐπιτροπείας διαψεύδουσι κατηγορηματικῶς τὰς φήμας ὅ,τ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν ἀποδιδομένας τάσεις πρὸς ἐπέκτασιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Χερσόνησον. Ὁ Ἀρχικαγκελάριος ἐδήλωσε ὅτι ἡ Αὐστρία δὲν ἐπωφεληθεῖ τὴν Θεσσαλονίκην οὐδ' ἄλλον μέρος τῶν χωρῶν τοῦ Αἵμου. Ἐὰν δὲ κατέλαβε τὴν Βοσνίαν τοῦτο ἐγένετο, διότι τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ καθυποβληθῇ εἰς νέας θυσίας πρὸς κατακτήσεις ἐν τοῖς Βουλκανίοις.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου ὁ Λόρδος Σάλισβουρῆς ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν ἐναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς κανονισμὸν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος ἐσήμανεν ὅμως ὅτι τῷ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὁρίσῃ τὴν χρόνον τῆς ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων.

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 5. Αἱ ἐκμοῖαι Ἀρχαὶ τῆς Ἀλγερίας προσέφερον χθὲς γεῦμα εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς Ρωσσικοῦ πλοίου ἐπιτρόκαμενου ἐν τῷ λιμένι. Ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη μεγαλοπρεπέστατα. Ἐνθερμοι πατριωτισμὸς καὶ ἐκφράσεις ζωηρότατοι συμπαθειῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας ἀντηλλάγησαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ αὐθημερόν.

Ἑλληνικὸν ἀργυρίον	352.—
Γαλλικὸν 3 0/0	93.92
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	108
Δάνειον τοῦ ἐπικαίρου	46.65
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	25.43

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	96.06
Νέον ρωσσικὸν	81 1/2
Ἑλληνικὸν 5 0/0	73
» 4 0/0	58.1/2
Αἰγυπτιακὸν	86.1/4
Ἰταλικὰ χρεώγραφα	87.1/4
Προεξοφλητικὸς τόκος	4.0/0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο κ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΕΙΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατῆλθεν πάλιν εἰς Πειραιᾶ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Κουμουνδοῦρος καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς «Κόσσης» διεπεραιώθη εἰς Ναύσταθμον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τελουμένων ἔργων ὡς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ νοσοκομείου. Παρέμεινε δὲ ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιστρέψας λίαν ἀργὰ τὴν ἑσπέραν.

×

Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ πολεμικὸν «Φρειδερίκος» ὑπὸ τὸν κυβερνήτην Μορὶν, ὅπερ θέλει ἀποτελέσει μέρος τῆς ἐν Πειραιεῖ συγκεντρωθησομένης αὐστριακῆς μοίρας, σήμερον δὲ ἀναμένονται καὶ ἕτερα μεθ' ὅ θέλουσι ἀρχίσει γυμνάσια ἐν τῷ Σαρωνικῷ.

×

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΕΙΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

Ἐπειδὴ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν Ναύσταθμον ἀξιωματικοὶ τοῦ Αὐστριακοῦ Ναυτικοῦ, ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια, ἥτις καὶ ἐδόθη.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ λιμεναρχείου Κύμης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐγνώσθη, ὅτι κατὰ τὰ παράλια τῆς Κύμης ἐναυάγησε ἰστιοφόρον ἀγνώστου σημαίας περὶ οὗ ἐλλείπουσι λεπτομερέστεραι πληροφορίαι.

×

ΠΤΩΜΑΤΑ ΝΑΥΑΓΩΝ

Ἐν Στύροις, ἔνθα ἐπυρπολήθη ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον Λοὺξ, εὑρέθησαν τρία πτώματα, ἐξ ὧν τὰ δύο ἀνεγνωρίσθησαν, ὅτι ἦσαν τὰ τέκνα τοῦ πλοιάρχου του Τζὼν Μόρε, τὸ δὲ ἕτερον ἀνῆκεν εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου.

×

ΔΥΟ ΑΠΑΓΩΓΑΙ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθὲς κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγ. Φιλίππου συνέβη ἡ ἑξῆς ἀπαγωγή· ὁ βιβλιοδέτης τῆς συνοικίας ἐκεῖ Ἀνδρέας Παλυπόρτης σφοδρὸν ἔρωτα τρέφων πρὸς τὴν δεκαετεραείτιδα κόρην Μαρίαν Λουμπάκου ἀπήγαγε ταύτην ἐκουσίως. Μετὰ δὲ τὴν ἀνταλλαγὴν σφοῦτερων σκέψεων ἀπεφάσισαν νὰ ἐπανέλθωσι τὴν ἑσπέραν καὶ παρουσιασθέντες πρὸ τοῦ πατρὸς τῆς κόρης ἐζήτησαν τὴν συγκατάθεσίν του καὶ τὴν εὐλογίαν του, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔκαμαν τοὺς ὑπολογισμοὺς των χωρὶς τὸν ξενοδόχον. καθότι ὁ πατὴρ μανιώδης ἐξ ὀργῆς δὲν ἐνοῦε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ συναινέσῃ, ἐπιμένει μάλιστα καὶ καταγγελίαν κατὰ τοῦ, τολμηροῦ, γαμβροῦ τοῦ Ἀδώνιδος.

Καὶ ἑτέραν δ' ἀπαγωγὴν εἴχομεν προχθὲς ἀλλ' ἐν Τριπόλει ταύτην, ὁπόθεν τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη πρὸς τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα ἐξάδελφον τῆς νέας κ. Οἰκονόμου ὅστις καὶ ἀνήγγειλεν τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Κουρεὺς καὶ ἐνταῦθα ὁ ἥρως τῆς ἀπαγωγῆς ὁ Χαρ. Κουλούκας ἀπῆλθε διὰ τῆς δίας ἀπήγαγε τὴν δεσποτρινὴ Ἑλένην Πύρλα καὶ τὴν μετέφερε εἰς τὸ ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον τῆς Γερμανίας ὅπου ἤθελε νὰ σκήσῃ τὴν ἐρωτικὴν του φωλεὰν, ἀν μὴ ἡ Ἀστυνομία ἐγκαίρως εἰδοποιηθεῖσα δὲν μετέβαινε ἐκεῖ ὅπως τῷ ἀρπάσῃ τὴν τρυφερὰν του τρυγόνα ἢν καὶ ἀπέδωκε εἰς τοὺς οἰκείους της.

×

ΑΕΠΙΤΟΜΕΡΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, καθ' ἣν κατεδικάσθη ὁ Γ. Ἀνεξάρτητος, τὸν παρελάβεν ὁ ὑπευθυνοτάχης Μελανίδης, ὅπως τὸν μεταφέρῃ εἰς τὰς φυλακὰς· καθ' ὁδὸν ὅμως ὁ κατάδικος κατόρθωσε διὰ δαπάνων μείων νὰ καταπείσῃ τὸν ὑπευθυνοτάχην, ὅπως διεύθυνσιν ὁμοῦ ἐκ τῆς οἰκίας του, ὅπως ἀποχαιρετήσῃ τοὺς οἰκείους του. Ὁ συνοδὸς του οὐδένα ὑποπτεύων κίνδυνον καὶ ὡς ἐκ τῆς πειστικότητος, μεθ' ἧς ὁ Ἀνεξάρτητος τὸ ὡμίλει καὶ δεόμενος ἐπρόκειτο νὰ τὸν συνοδεύσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἤρησε νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἄθωαν παράκλησιν τοῦ κατηδίκου, οὗτος δὲ ὁμοῦ ἀνῆλθον τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας του, ἐκάθισαν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ περιέμενον ἀρέψιμα καφέ. ὅπερ ἐπροθυμοποιήθη νὰ τοῦς προσφέρῃ ἡ περιποιητικωτάτη οἰκοδέσποινα. μεθ' ἧς ἀνέκαθεν συνεζῆν ἐλευθέρως ὁ ἀπαδράς· ἐδόθη ὁ καφὲς καὶ ἠτοιμάζετο ὁ ναργιλὲς ὁπότε ἀφνιδίως προσποιηθεὶς ὁ Γ. Ἀνεξάρτητος, ὅτι ἐδάσανίζετο ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης, ἐξῆλθεν ἀσκεπὴς διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ ἀφελοῦς ὑπευθυνοτάχου, ὁ ὁποῖος πολὺ ἀκριβὰ ἴσως θὰ πληρώσῃ τὴν ἀφελῆ του ἐνδοτικότητα.

Ὁ ὑπευθυνοτάχης μετὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο συμβὰν προσῆλθεν αὐθορμήτως πρὸς τὸν μοίραρχον καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἀνακρίσεις, ἐξ ὧν ἐπείσθη, ὡς λέγεται, ὁ κ. μοίραρχος, ὅτι δὲν εἶχε μεταλοβήσει δωροδοκίας, ἀλλ' ἁπλῶς ἄγνοια τῶν στοιχειωδεστέρων καθηκόντων του· τὸ ἀστεῖον δὲ εἶνε, ὅτι μετέδησαν μετὰ τὴν ἀπόδρασίν του εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖονς ὅπου τελευταῖος ἐκρατεῖτο, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἐκεῖ.

×

ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ ΠΑΤΩΜΑΤΟΣ

Προχθὲς ἐν Πειραιεῖ ἐνῶ ἡ ὑπηρέτρια τοῦ δικηγόρου Ι. Μάνου Κατίνα Σουρῆ κατεγίνετο εἰς τὴν πλύσιν ἀσπορρούχων ἐν τῷ πλυντηρίῳ τῆς οἰκίας κατέπεσεν κἄτρνης ὁλόκληρον τὸ σεσαθρωμένον πάτωμα ἐπὶ τοῦ ἰσογείου μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ τῆς ὑπηρετρίας, τραυματισθείσης ἐλαφρῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της.

×

ΛΩΠΟΔΥΤΗΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΠΩΛΗΣ

Φαίνεται ὅτι οἱ πολῖται βαρυφθέντες νὰ περιμένωσι παρὰ τῆς Ἀστυνομίας τὴν ἀπαλλαγὴν των ἀπὸ τῶν συχνῶν λωποδυτικῶν ἐπιθέσεων, ἀπεφάσισαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι νὰ τοὺς σωφρονίσουν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ξυλοκοπήματος· οὕτω χθὲς πάλιν ἐν Πειραιεῖ ἰχθυοπώλης τις ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐδοκίμασεν λωποδύτης τις νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ ὁλόκληρον πανεφάλι ἰχθύων τοῦ ἔδωσε νὰ ἐννοήσῃ διὰ βροχῆς γρονθοκοπημάτων ὅτι δὲν δύναται ἀτιμωρητεὶ νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐντιμον αὐτοῦ ἐπάγγελμα.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Κατέπλευσεν χθὲς εἰς Πειραιᾶ ἐξ Ὀδησσοῦ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον κομίσαν 100 βόκς καὶ 1,300 πρόβατα διὰ τὴν ἀγοράν μας.

* * *

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν παράστασιν τοῦ «Ἀεωνίδου» ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ παρίστατο μέγα πλῆθος φοιτητῶν ἰδίως τῆς Νομικῆς Σχολῆς, τοῦτο δὲ ὑφείλεται εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ φυσικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Μ. Καζάζιν ὅστις ὡμίλησε πολλὰ πρὸς τοὺς φοιτητὰς περὶ ὑποσπηρίξεως τῆς Ἐθνικῆς σκηνῆς καὶ ἐκ μέρους των.

* * *

Ἀνευρέθη ἐν Ζακύνθῳ πηγὴ ἀσφάλτου, συνεπείᾳ τῶν ἐρευνῶν τοῦ μηχανικοῦ κ. Γεωγιτσίου πρὸς ἀνεύρεσιν πηγῶν πετρελαίου.

* * *

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 Νοεμβρίου

Προχθὲς ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας συνεπλήρωσε τὴν πεντηκοντατετηρίδα τῆς γεννήσεως του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ πανταχόθεν ἐστάλησαν συγχαρητήρια. καὶ εἰλικρινεῖς συμπαθειαι ἐξεδηλώθησαν ἐκ μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Καὶ ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ τὰς ἐγκαρδίους εὐχὰς μας διότι καὶ πολλὰ ὀφείλομεν εἰς τὸν φιλελληνισμὸν του καὶ διότι συγχαίνει Γαμβρὸς τοῦ ἡμετέρου Ἄνακτος.

×

ΑΙ ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΡΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

Ἴδοὺ ἡ οὐσιώδης περίληψις τοῦ λόγου ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὰς αὐστροουγγρικὰς ἐπιτροπείας καὶ ὃνἀνήγγειλεν ἡμῖν ἰσχάτως τὸ «Μεσημβρινὸν Πρακτορεῖον».

«Ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς συμμάχους μου, θεωρῶ ὅτι ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ ἀσφαλέστατον ἐχέγγυον ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ εὐημερίας τῶν ἐθνῶν. Ἡ Κυβέρνησίς μου ἔχει πάντοτε τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑπ' ὄψει, λαμβάνομεν δὲ ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων Κυβερνήσεων διαβεβαιώσεις περὶ τῶν αὐτῶν εἰρηνικῶν τάσεων. Ἐν τούτοις αἱ ἀπαγγελίαι αὗται οὐδαμῶς εἰσέτι σμντελέσαν εἰς τὸ ν' ἀποσοβήσωσι πάντα κίνδυνον ἀπὸ τῆς πολιτικῆς κατασάσεως τῆς Εὐρώπης οὐδὲ νὰ κατεπαύσωσι τοὺς γενομένους ὁσημέραι ἐξοπλισμοὺς· ἀλλ' ἀφοῦ ἡ ἐπιθυμία περὶ εἰρήνης ἐκφράζεται τοσούτῳ γενικῶς καὶ ὁμοθύμως, εὐελπιστῶ ὅτι θέλομεν τύχει ἐπὶ τέλους τοῦ ποθουμένου, εἴθε δὲ νὰ μοὶ λάχῃ ὁ κλῆρος ν' ἀναγγείλω εἰς τὸν λαόν μου τὸ χαρωπὸν ἄγγελμα ὅτι ἡ ἀδημονία καὶ ἡ βαρύνουσα νῦν ἀγωνία, ἀς προὐξένησε κατάστασις ἀβεβαίου εἰρήνης, δὲν ἔχουσι πλέον λόγον νὰ ὑφίστανται».

Αἱ τελευταῖαι αὗται λέξεις βαθεῖαν ἐνεποίησαν αἴσθησιν εἰς τοὺς πληρεξουσίους, ἐγένετο δὲ τὸ ἀντικείμενον ζωηρῶν σχολίων ἐν Βιέννῃ, καθόσον πρώτην ταύτην φορὰν ἐκφράζεται ἀπὸ αὐτοκρατορικοῦ στόματος τὸ δυνατὸν γενικοῦ ἀροπλισμοῦ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ οὐδόλως ἐποιήσατο μνείαν περὶ τῶν Κρατῶν τοῦ Αἵμου, τοῦτο δὲ μετὰ τοὺς ἐνθουρυντικοὺς λόγους τοῦ ἰσαλοῦ καὶ τοῦ ἄγγλου πρωθυπουργοῦ, ἔσχεν ἐν Εὐρώπῃ λίαν καθησυχαστικὰ ἀποτελέσματα.

×

ΤΑ ΤΗΣ ΦΟΒΕΡΑΣ ΘΥΕΛΛΗΣ

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Καλκούτα 10 Νοεμβρίου

Ἐλάβομεν χθὲς τὴν νύκτα ὁριακλίας εἰδήσεις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκ τῆς θυέλλης δυστυχήματα, ἅτις ἐμάστισε τὸν λιμένα Port Blair, εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀνδάμαν τῶν Ἰνδιῶν. Ὅτε ἡ τρικυμία ἐξεράγη εὑρίσκετο εἰς τὸν λιμένα τοῦ Saint Blair τὸ μικρὸν ἀτμόπλοιον «Entirprise» Ὁ λιμὴν οὗτος θεωρεῖται συνήθως ὡς ὁ ἀσφαλέστερος εἰς τὰς Ἰνδικὰς θαλάσσας. Τὸ πλοῖον λοιπὸν ἀντέξῃ ἐπὶ πολλὰς ὥρας καίτοι μαστιζόμενον ὑπὸ τῆς τρομερᾶς θυέλλης. ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν π. μ. φοβερὸς ἀνεμοστρόβιλος τὸ προσέβαλε καὶ οὐδὲν πλέον ἠδυνάτο νὰ τὸ σώσῃ· διότι προσκρούσαν ἐπὶ τέλους εἰς βράχον κατεκερματίσθη. Εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο εὑρίσκοντο 83 ἄνθρωποι, ὧν δέκα τρεῖς ἦσαν ἀξιωματικοὶ καὶ ἑβδομήκοντα τὸ πλήρωμα, ἐκ πάντων δὲ τούτων ἐσώθησαν μόνον ἓξ· ναῦται· καὶ οὗτοι ὀφείλουσι τὴν σωτηρίαν των εἰς τὴν ἕξης ἡρωϊκὴν πρᾶξιν τινὸς γυναικὸς. Πλησίον τοῦ μέρους ἔνθα τὸ πλοῖον κατεστράφη ὑπάρχει μικρὰ ἀποικία τῶν εἰς τὰ κάτεργα κρατουμένων γυναικῶν· ἐπειδὴ δὲ ἡ θύελλα ἠπείλει τὴν καταστροφὴν τῶν οἰκημάτων αὐτῶν· ἐπεστράφη αὐταῖς νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὸ παράλιον. Κατεστραμμένος δὲ τοῦ πλοίου αὐτοῦ αἱ ἀληθεῖς ἡρωΐδες ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πνιγομένων ἐσχημάτισαν γραμμὴν κρατούμεναι ἐκ τῶν χειρῶν καὶ οὕτω προχωρήσασαι πλήν τῶν τελευταίων, αἵτινες, ἔμειναν ὡς ἔρεισμα εἰς τὸ παράλιον, ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἔδραξαν τοὺς ἤδη ἐξαντλημένους ναυαγοὺς καὶ οὕτω τοὺς ἔσωσαν. Οἱ ἐξ λοιπὸν ναῦται οἱ ἐπιζῶντες, εἰς τὰς γυναῖκας ταύτας χρεωστοῦσι τὴν ζωὴν αὐτῶν.

×

ΧΩΡΙΚΟΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΟΥ

Ἐν Σκανὰν τῆς Οὐγγαρίας ζῇ πτωχὸς τις χωρικὸς γεωργός, ὅστις ἕνεκα τῆς σιτοδείας καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν κτηνῶν αὐτοῦ, μεγάλας ζημίας ὑπέστη. Νύκτα τινὰ λοιπὸν ἐνῷ ἀνήσυχος καὶ ἄυπνος ἦτο ἐξηπλωμένος, τῷ ἦλθεν αἴφνης μία ἰδέα ἥτις ἔγεινε κατόπιν ἡ ἀφορμὴ, ὅπως γραφῇ ἡ ἑπομένη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα. «Πρὸς τὸν ἐντιμότατον καὶ εὐγενέστατον Κύριον Βασιλέα. Τὸ βόϊδι μου εὑρόφησε, μὲ μεγάλον ρόβας γράφω ταῦτα. καὶ τὰ πρωϊνά του ὑποστατικοῦ μου ἐὰν τῆς χαλάζης κατεστράφησαν. Ὁ κλητὴρ ὁ ὁποῖος διαμένει εἰς τὸ σπίτι μου μὲ βασανίζει ὑπερβολικά, μολονότι εἶνε καὶ αὐτὸς ὁ κουμπάρος τοῦ γαιδαροῦ μου. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς τὴν Σκανάδην ὁ ὁποῖος νὰ ἠμπορῇ νὰ μὲ δανείζῃ ἕνα λεπτὸ (ποσὸν χρημάτων) διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἔχει κανεὶς ἓν λεπτόν. Ἂν λοιπὸν ὁ Βασιλεύς μου ἤθελε μοῦ δανείσῃ δύο φιορίνια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ χρειαζῆται θὰ τοῦ ἔδιδα καὶ τόκον, ὅταν τοῦ χρόνου ἐπιστρέψω αὐτά, ὅπου θὰ τὰ ἑτοιμαζηεῖθῆς ὅταν θὰ ἐπουλοῦσα τὸ καλαμπόκι μου. Εὔχομαι εἰς τὸν καλὸν μου Βασιλέα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του καλὴν ὑγείαν. Ἤθελον νὰ φιλήσω τὰ χεράκια τῆς ὡραίας καὶ εὐγενεστάτης Βασιλίσσης μας. Εἰς τὴν Μεγαλειότητά σας εὐχομαι εὐτυχίαν· μένω ὁ πιστὸς Pero Bati.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη πράγματι ἐστάλη καὶ ἀφοῦ ἔλαβε πληροφορίας ὁ Αὐτοκράτωρ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀναφερομένων, ἔστειλε εἰς τὸν χωρικὸν τὰ φιορίνια τὰ ὁποῖα ὁ Αὐτοκράτωρ βεβαίως δὲν θὰ εἶχε πρὸς τὸ παρὸν χρείαν.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἑτοιμάζεται νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου σκοπεῖ νὰ διέλθῃ τὸν χειμῶνα. ΑΡΙΑΔΝΗ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΞ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα ἐκ Πετροπόλεως εἰς τὰ Ἡμερήσια Νέα τοῦ Λονδίνου ἀναφέρουσιν ὑπὸ ἡμ. 13 Νοεμβρίου, ὅτι ὁ Τζάρος θέλει ἀπαγορεύσει καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου ἐκ Ρωσσίας. Ἐπίσης μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων περιλαμβάνεται καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ λιναρίου καὶ τῆς ἐξαγωγῆς κανάβεως. Διάφοροι ρῆμαι ἤδοντεν ἐν Πετροπόλει περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἕνεκεν τῆς πασχούσης ὑγείας του. Ἅμα ἐνεφανίσθη ὁ πρῶτος παγετὸς τοῦ χειμῶνος ἤρχισε καὶ ἡ ἐπιδημία τοῦ τύφου εἰς τὰς λιμωττούσας ἐπαρχίας τῆς Καζάν, Σιμπίρσκ καὶ τῆς Πένζας ἤτις διεδόθη δὲ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

×

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΩΛΣΒΑΡΥ ΕΝ ΤΩι ΔΗΜΑΡΧΕΙΩι

Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἐξαίρουσα τὸν ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Λονδίνου λόγον τοῦ λόρδου Σώλσβαρυ παρατηρεῖ, ὅτι, καίτοι ἡ βάσις αὐτοῦ εἶνε εἰς ἄκρον αἰσιόδοξος, δέον ν' ἀναμνησθῶμεν, ὅτι αἱ πρότεραι αἰσιόδοξοι προγνωστικαὶ ἰδέαι τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἐπηλήθευσαν καὶ ὅτι ὁ σκεπτικισμὸς θὰ ἦτο ὅλως ἄκαιρος. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς προστίθησι τὰ ἑξῆς: «Ὁ λόρδος Σώλσβαρυ ἔδωσεν εἰς τὴν Πύλην σαφεσσάτην παραγγελίαν, ὅπως αὕτη μὴ ἐ

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

(Συνέχεια)

«Ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ θησαυροφυλακείου». Τὸ ἀξίωμα τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατέχεται ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ δύναται ὅμως οὗτος νὰ λάβῃ οἱονδήποτε ἄλλο.

Ὁ λόρδος μέγας καγγελλάριος. Νομικὸς σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου καὶ φύλαξ τῆς μεγάλης σφραγῖδος.

Ὁ λόρδος πρόεδρος τοῦ συμβουλίου.

Ἡ λόρδος φύλαξ τῆς ἰδιαιτέρας σφραγῖδος.

Ὁ καγγελλάριος τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις κανονίζει τὰς δημοσίους προσόδους καὶ δαπάνας, καὶ δίδει λόγον περὶ αὐτῶν εἰς τὸ κοινοβούλιον.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματεύς, ὅτις διευθύνει τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ βασιλείου πράγματα.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεύς, ὅστις διευθύνει τὰς μετὰ τῶν ξένων σχέσεις τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν γραμματεύς.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεύς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν γραμματεύς.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων.

Ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ ναυαρχείου, ὅστις διευθύνει τὰς τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ ὑποθέσεις.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἐπιτροπῆς, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀφορώντων.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως ἐπιτροπῆς ὅστις φροντίζει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν, τὴν περιθαλψὶν τῶν ἀπόρων καὶ ἐν γένει τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως συμβουλίου, ὅστις προεδρεύει τῆς τοῦ Μυστικοῦ συμβουλίου. Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ διοίκησις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τμήματος.

Ὁ καγγελλάριος τοῦ δουκάτου τοῦ Lancaster ὅστις προεδρεύει τῶν ἐν τῇ προνομιούχῳ κομητείᾳ τοῦ Lancaster συνεδριαζόντων δικαστηρίων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας ἀρχιγραμματεύς.

Διακεκριμένοι πολιτικοὶ ἄνδρες, μὴ κατέχοντες δημοσίαν θέσιν, διορίζονται ἐνίοτε μέλη τοῦ ὑπουργείου.

Ὅπως αἱ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐργασίαι διευκολύνωνται, συνήθως καταρτοῦται, ὥστε οἱ διευθυνταὶ τῶν διφόρων ὑπουργείων, οἵτινες τυγχάνουσιν ὄντες Ὁμότιμοι, νὰ ἔχωσι τοὺς ὑπογραμματεῖς αὐτῶν ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, καὶ τἀνάπαλιν.

Πολλὰ ἄλλα πολιτικὰ ἀξιώματα ὑποδεέστερα τῶν ἤδη μνημονευθέντων καὶ διάφορα ἐν τοῖς ἀνακτόροις θέσεις πληροῦνται ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος, οἵτινες παραιτοῦνται εὐθὺς ὡς τοῦτο ἀπέλθῃ τῆς ἐξουσίας.

Ὁ κυριώτατος νομικὸς σύμβουλος τοῦ στέμματος εἶνε ὁ λόρδος καγγελλάριος· νομικοὶ δ' αὐτοῦ ὑπάλληλοι ὁ Attorney General καὶ ὁ Solicitor General. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκλέγεται ἐκ τῶν τὰ μάλιστα διακεκριμένων μελῶν τοῦ Νομικοῦ συμβουλίου τῆς βασιλίσσης (Queen' s Counsel) ὅπερ εἶνε ἔκθυμος ἐν τῷ νομικῷ ἐπαγγέλματι, περὶ οὗ παρακατιὼν θέλω διαλάβει.

Τούτων δὲ καθήκον εἶνε νὰ ἐξετάζωσι τὰς ἀξιώσεις, ἃς οἱ ἐρευρεταὶ δύνανται νὰ ἔχωσι πρὸς ἀπόκτησιν ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐρευρέσεως αὐτῶν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον. Ἀντιπροσωπεύουσιν ἐπίσης τὸ στέμμα ἐν τοῖς δικαστηρίοις Ἐν περιπτώσει δὲ ἐγκλήσεως προδοσίας, ἀμφότεροι οὗτοι οἱ τοῦ νόμου λειτουργοὶ ἀείποτε παρίστανται.

Τὸ ὑπουργεῖον συνήθως ἀνήκει εἰς ὡρισμένον τι πολιτικὸν κόμμα καὶ ἀποδέχεται τὴν ἐξουσίαν ἐγγυώμενον, ὅτι θέλει ἀκολουθήσει ὡρισμένην τινὰ πολιτικήν. Τὸ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἀντίθετον τῇ κυβερνήσει κόμμα ὀνομάζεται «Ἀντιπολίτευσις». Οἱ μὲν ὀπαδοὶ τοῦ ὑπουργείου, οἱ συνήθως ὑποστηρίζοντες αὐτὸ κάθηνται δεξιᾷ τῆς ἕδρας τοῦ προέδρου ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων. οἱ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀριστερᾷ. Ἐν τῇ βουλῇ τῶν Ὁμοτίμων, ἐν ᾗ ὁ βασιλικὸς θρόνος ἀντικαθίσταται τὴν τοῦ προέδρου ἕδραν. ἡ αὐτὸς κανὼν συνήθως ἀκολουθεῖται, ἐκτὸς κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς, καθ' ἃς οἱ λόρδοι κάθηνται ἐπὶ ἰδίων ἐδωλίων κατὰ τὸν βαθμόν, ὃν κατέχουσιν ἐν τῇ ἀριστοκρατικῇ τάξει. ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν αὐτῶν φρονημάτων. Ὁσάκις τὸ ὑπουργεῖον ἡττᾶται, ὁσάκις δηλ. τίθεται ἐν μειονοψηφίᾳ ἐπὶ ζητήματος στενῶς συνδεδεμένου πρὸς τὴν πολιτικήν, δι' ἣς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἢ δίδεται κατ' αὐτοῦ ψῆφος ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης, τότε ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ, καὶ συντάγματικῇ γλώσσῃ χώμενοι, ἡ Ἀντιπολίτευσις ὀφείλει νὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ καταβάλῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Πᾶς ὅστις ὑπηρέτησεν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τρία ἔτη δικαιοῦται εἰς σύνταξιν δύοχιλ. λιρῶν κατ' ἔτος ἰσοβίως ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει αὐτοῦ τοῦ ὑπουργείου. Εἶνε δὲ σύνηθες νὰ ὑπολογίζηται ὁλόκληρος ὁ χρόνος, καθ' ὃν διετέλεσεν ὑπουργὸς, ἐὰν ἐχρηματίσεν ὡς τοιοῦτος πλέον ἢ ἅπαξ. Ἡ σύνταξις ὅμως αὕτη δὲν χορηγεῖται εἰμὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, καὶ ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ αἰτοῦντος καθιστᾷ αὐτὴν ἀπαραίτητον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐργασίαι τοῦ Κοινοβουλίου

Κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν προσδιορισθεῖσαν πρὸς σύγκλησιν τοῦ νέου κοινοβουλίου τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν συνερχόμενα δίδουσι τὸν κεκανονισμένον ὅρκον. Μετὰ ταῦτα δὲ τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων κατὰ διαταγὴν τοῦ στέμματος προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Ὁ σπουδαῖος οὗτος λειτουργὸς τοῦ στέμματος ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς· ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος· κατέχει δὲ οὗτος τὴν θέσιν ταύτην μέχρι τῆς διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐξελέξατο αὐτόν. Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶνε ν' ἀναγινώσκῃ τῷ ἡγεμόνι ἀναφορὰς ἀπὸ μέρους τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, καὶ ν' ἀπαγγέλλῃ παρουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος τοὺς λόρδους, οἵτινες συνήθως γίνονται ἐπ' ὀνόματι τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων· νὰ διευθύνῃ ἐπ' ὀνόματι τῆς βουλῆς, τὰ γινόμενα ὁσάκις δικηγόροι, μάρτυρες ἢ ὑπόδικοι ἐρωτανίζονται ἐνώπιον τῆς βουλῆς, νὰ παρεκνῇ ἐκείνους οἵτινες διήγειραν τὴν δυσαρέσκειαν τῆς βουλῆς, νὰ ἐκδίδῃ κατηγορητήρια ἢ διαταγῆς ἀπολύσεως διὰ τοὺς παραβάντας τὰς κοινοβουλευτικὰς διατάξεις νὰ συνενοῶνται ἐγγράφως πρὸς οἱονδήποτε, ὁσάκις παραγγέλεται νὰ πράξῃ τοῦτο ὑπὸ τῆς βουλῆς· νὰ ἐπιτηρῇ τὰ ἰδιωτικὰ νομοσχέδια, ἰδίως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προστατεύῃ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐν γένει, ἢ τὰ δικαιώματα τῶν ἀτόμων ἀπὸ παντὸς σφετερισμοῦ καὶ πάσης ἀδικίας· νὰ ἐκφράζῃ πᾶς εὐχαριστίας ἢ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς εἰς διακεκριμένους ἄνδρας· νὰ ἐλέγχῃ καὶ διευθύνῃ πούς ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς· ν' ἀναβάλλῃ τὰς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς κατὰ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. ἐὰν δὲν παρευρίσκωνται κατ' αὐτὴν πεσσαράκοντα μέλη· νὰ διορίζῃ ἐξελεγκτὰς κατὰ τὰς ἐν τῇ βουλῇ ψηφορορίας. Ὁ πρόεδρος, ὡς τοιοῦτος, ὀφείλει νὰ μὴ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις. Ὁσάκις ἡ ὁλομέλεια τῆς βουλῆς συνεδριάζει ὡς ἐν ἐπιτροπῇ ἐχούσῃ τὸν πρόεδρον αὐτῆς, δύναται ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς νὰ συμμετέχῃ τῶν συζητήσεων τούτων ὡς πᾶν ἄλλο μέλος. Τὰ καθήκοντα δὲ αὐτοῦ ὡς προέδρου τῆς βουλῆς, εἶνε τὰ αὐτὰ οἷα καὶ τοῦ προέδρου πάσης ἄλλης συνελεύσεως. Ἐὰν μέλος τι συνεχῶς διαταράττῃ τὴν τάξιν τῆς βουλῆς, ὁ πρόεδρος δύναται κατὰ τὸν ἐν χρήσει ὅρον «νὰ ὀνομάσῃ αὐτό», τοῦτο δὲ ἀείποτε συνεπάγεται τὴν ἐπίπληξιν ἐκείνου ἀπὸ μέρους τῆς βουλῆς. Ἐν ἐκτάκτοις περιπτώσεσιν, ὁ πρόεδρος δύναται νὰ θέσῃ ὑπὸ κράτησιν, ἐφ' ὅσον εὐαρεσκεῖται ἡ βουλή, μέλη ἢ ἄλλα πρόσωπα προσκρούσαντα εἰς τὰς τὴν βουλὴν διεπούσας διατάξεις. Κατὰ τὰς ψηφορορίας ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, δίδει τὴν ἀποφασιστικὴν ψῆφον. Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς συνήθως ἀμείβεται δι' ἀριστοκρατικοῦ τινος τίτλου, καὶ συντάξεως 4.000 λιρῶν, μεταβιβαζομένης καὶ εἰς τὸν ἄμεσον κληρονόμον αὐτοῦ· εἶνε ὡσαύτως μέλος τοῦ Μυστικοῦ Συμβουλίου.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἡ ἐφημερὶς «Σκότσμαν» ἀναφέρει τὸ ἑπόμενον τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς. Πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἐξεπλάγην γράφει νὰ ἴδω ἔξωθι τῆς βασιλικῆς σκάφης (Ραβίλιον) τῆς Ναυτικῆς Ἐκθέσεως νεάνιδα καπνίζουσαν σιγαρέττον. Ἦτο Σλαβάτον ἐσπέρας, καὶ τὸ πλῆθος μέγιστον, καὶ πυκνότατον, ἀλλ' ἡ νεᾶνις ἐκάπνιζε τὸ μετὰ τὸ γεῦμα σιγαρέττο της μετὰ φυσικοτάτης καθ' ὅλην τὴν ἔνοιαν τῆς λέξεως ἐλευθερίας. Ἡ νεᾶνις ἦτο μία ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ἐφόρει δὲ τὸ σιγαρέττο της διὰ φυσικοῦ τρόπου δεικνύοντος ἀρκοῦσαν εἰς τὸ καπνίζειν πεῖραν. Ὕστερον τοῦ τοιούτου θεάματος δὲν πρέπει τις νὰ ἀπορῇ ἀκόμη ὅτι ἡ ἰδία πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας εὐφραίνεται καπνίζουσα τὸ σιγαρέττο της, ὅτι δὲ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης εὑρίσκεται ἀρθονία σιγαρέττων, τὰ ὁποῖα αἱ κυρίαι καθημερινῶς καπνίζουν.

* * *

Ἐσχάτως δυστυχῶς ἤρχισαν νὰ καπνίζουν καὶ αἱ κυρίαι τοῦ συρμοῦ τῆς Ἀγγλίας σιγαρέττα. Νὰ καπνίζουν μάλιστα καὶ ἐντὸς τῶν ἰδιαιτέρων θαλάμων τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Πρὸ τινων ἡμερῶν βουλευτὴς Ἄγγλος μέγας καπνιστὴς ἦτο προσκεκλημένος ἐπὶ γεῦμα ἀριστοκρατικὸν ἐν τῷ ὁποίῳ εὑρίσκοντο διάφοροι κυρίαι. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ καπνιστὴς ἤρχισε νὰ δεικνύῃ σημεῖα ἀνησυχίας. Τοῦτο παρετηρήθη παρὰ μιᾶς κυρίας ἥτις καὶ ἐμάντευσε τὸ αἴτιον.

— Ἐπιθυμεῖτε νὰ καπνίσητε τῷ λέγει. Δοκιμάσατε ἐν τῶν ἰδικῶν μου, καὶ ἀποσπᾶσα κάτωθεν τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς ἀργυρᾶν δι' ἐξόχου μεστρώσεως καπνοθήκην· περιέχουσαν ἓξ τῶν δυνατωτέρων σιγαρέττων τοῦ Καΐρου προσέφερεν εἰς αὐτόν. Ταῦτα διηγεῖται ἡ ἐφημερὶς «Ἤχώ».

* * *

Τινὰ φύλλα τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ἔγραψαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι κακῶς ἔτρεξαν νὰ ἀρήσωσιν ἐλευθέραν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς τὴν εἴσοδον εἰς τὸν ναύσταθμον τοῦ Πόρτσμουθ καὶ πληροφορηθῶσι τὰ μυστικὰ τῆς Ἀγγλίας.

* * *

Ἡ ἐφημερὶς ὁ «Κῆρυξ» τῆς Γ λ ά σ κ ο β η ς ἀπαντῶσα λέγει «δὲν ὑπάρχουν ἀπόκρυφα εἰς τὸν ναύσταθμον ἐκεῖνον». Ὁ ναύσταθμος τῆς Γοῦλιτς εἶνε ἡ ἀποθήκη τῶν ἐφευρέσεων καὶ θησαυρὸς αἵτινες ἐναπέμειναν εἰς ἡμᾶς.

* * *

Διακεκριμένος ναύαρχος τῆς Γαλλίας, οὗτινος τὸ ὄνομα καὶ ὁ γαλλικὸς καὶ ἀγγλικὸς τύπος σιγᾷ, ἐξέφρασε τὴν ἑπομένην γνώμην συγκριτικῶς ποῦ γαλλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ στόλου.

Τὰ γαλλικὰ πλοῖα εἶπε, εἶνε καλῶς ὡπλισμένα ὡς ἐκεῖνα τῆς μεγάλης Βρεττανίας, καὶ οἱ γάλλοι ναῦται γενναῖοι ὅσον οἱ τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἔχει τοὺς ἀριθμοὺς ὑπὲρ αὐτῆς καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται τὸ πᾶν. Ἂς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμὴν, ὅτι τὰ δύο ἔθνη περιπλέκονται εἰς πόλεμον. Τὰ γαλλικὰ πλοῖα ζημιούμενα θὰ ἀπιστρέψωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ δὲ παράδειγμα των συγχρόνως θέλουσι, μιμηθῆ καὶ τὰ ἀγγλικά. Ἀλλὰ τότε τί θέλει ἀκολουθήσει; οἱ ἄγγλοι ἔχοντες μεγαλείτερον ἀριθμὸν πλοίων θὰ ἀποστείλωσι νέον στόλον ἐκ τῶν λιμένων των. Περιττὸν νὰ τυρλώτωμεν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν.

* * *

Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔχει μεγάλην συλλογὴν τῶν κοινῶς λεγομένων Καταρίδων. Ὁ βασιλεὺς Ὀσκὰρ τῆς Σουηδίας συλλέγει βιβλία ποιήματα καὶ αὐτόγραφα. Ὁ Τσάρος ἔχει πλουσιωτάτην συλλογὴν πτηνῶν, ὠῶν καὶ τερατοφυῶν γραμματοσήμων. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας μέγιστον ἀριθμὸν αὐτογράφων ἐπιστολῶν ἐπιφήμων ὑποκειμένων διαφόρων ἐποχῶν.

* * *

Ὁ μέσος ὅρος τῶν τόννων τῶν πλοίων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν εἰσερχόντων εἰς τοὺς Ἰρλανδικοὺς λιμένας τῷ 1889, ἀνῆλθεν εἰς 875,205, ἐνῷ ἐκείνα τοῦ ἔτους 1886 ἦσαν μόνον 771,574 τόννους. Ἀλλ' αἱ στατιστικαὶ τοῦ 1890 δεικνύουσιν αὔξησιν τῶν τόννων 133,552 διότι τὰ ἐλλιπούσα ἐνεκα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πλοῖα εἰς Ἰρλανδίαν ἀνῆλθον ὁμοῦ εἰς 1,008,757 τόννους.

* * *

Εἰς τὴν Κίναν τὰ χρυσοφόρα δίδουν καὶ πέρουσι ἐπίσης ὡς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πλούσιος δύναται νὰ ἀγοράσῃ οἱανδήποτε θέσιν ἐπιθυμεῖ ἡ καρδιά του. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα πληρώνει κατὰ τὰς γενικὰς πιθανότητας τὰ περισσότερα εἰσέρχονται εἰς τὸ βαλλάντιον τῆς μητρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος κατοικούσης εἰς τὸ Πεκίνον· τῆς ὁποίας ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ σπατάλη δὲν ἔχουν ὅριον, δι' ὃ καταρεύγει καὶ εἰς τὰς ταπεινοτάτας ἀπαιτήσεις ὅπως προρρήθην τὰς δαπάνας.

Εἰς Κίναν οἱ τίτλοι πωλοῦνται· ὁ τίτλος Γιάν-Φῶχ, εἶνε ἴσος μὲ τὸν τίτλον τοῦ Βαρωνέττου ἀγοράζεται δὲ διὰ 200 ταλλήρων. Ὁ τίτλος Γκνέ-Ντάν, ὅστις εἶνε ἀνώτερος τοῦ προηγουμένου ἀγοράζεται διὰ 300 δολλαρίων. Ὁ τίτλος Γουὲν-Γουάϊ, εἶνε ἴσος τοῦ Βαρώνου ἀγοράζεται διὰ 1000 ταλλήρων. Διὰ 2000 ταλλήρων δύναθε νὰ ἀγοράζῃς ἑτέρον ἀνώτερον τίτλον. Διὰ 10,000 ταλλήρων γίνεσθε ἕνας γ ε ρ ο ύ σ ι ο ὅλη δήμαρχος πόλεως μὲ 10,000 κατοίκους. Ἂς φανταισθῇ ἕκαστος πόσαι χιλιάδες τοιοῦτοι εὐγενεῖς ὑπάρχουσιν εἰς Κίναν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐλισάβετ, βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, οἱ βασιλεῖς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας δημιουργοῦσιν εὐγενεῖς ἀλλὰ μόνον χάριν τῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεών των. Ὁ δὲ μεγαλείτερος ἀριθμὸς εὐγενῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδημιουργήθη ἐπὶ τῆς παρούσης βασιλίσσης τῆς Βικτωρίας ἀνεχομένης μέχρι τετρακοσίων.

46

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ Γ'.

Οἱ τίτλοι οὗτοι εἶνε διαδοχικοὶ εἴς τινας οἰκογενείας ἡγεμόνων π ε ρ ι ε ν έ τ ζ ι καλουμένας (α).

Μετὰ τὴν κάθοδον τῶν Γότθων τὸ Μαυροβούνιον περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Σλαύων (β)· ὅτε δὲ τὸ ἀκμάσαν Σερβικὸν βασίλειον ἐνηγκαλίσθη, τὴν Βοσνίαν, τὰς δύο Μοισίας, τὴν ἄνω καὶ κάτω Δακίαν, μέρος τῆς Δαλμαρίας, τότε συμπεριέλαβε καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζέντα (γ). Μετὰ δὲ τὴν ἧττον τοῦ βασιλέως Λαζάρου τὸ 1389 εἰς τὴν μάχην τῆς Κόσσοβάς καὶ τὴν κατάρρηξιν τῆς σερβικῆς βασιλείας ὅτε οἱ Τοῦρκοι ὑπέταξαν τὴν Σερβίαν, ὁ Γεώργιος Βέλησας ἐκηρύχθη ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου. Ὁ υἱὸς τούτου Σκαλίμηρος ὁ ἐπωλήθεις Τζερνόγης, ἤτοι. μέλας ἐκ τῆς μελαψῆς φυσιογνωμίας του, εἶνε ὁ θεμελιωτὴς τῆς οἰκογενείας τῶν Τζερνογέβιτζη, οἵτινες ἐπὶ τόσους χρόνους ἀνδρειότατα ἐπολέμησαν τὴν δυναστείαν τοῦ Ὀσμὰν μέχρι τοῦ ἡρωϊκοῦ Γεωργίου Καστριώτου (1466).

Περὶ τὸ 1488 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βαγιαζίτου τοῦ Β'. κατὰ τὴν ἧττον τοῦ Ἰωάννου Κορβίνου βασιλόπαιδος τῶν Οὐγγρων, οἱ Τοῦρκοι ἐθεώρουν πλέον τοὺς Μαυροβουνιώτας ὑποτελεῖς· ἀν καὶ δὲν ἠδύναντο κατ' ἄλλον τρόπον νὰ λαμβάνωσι τὸν φόρον παρ' αὐτῶν ἢ διὰ τῶν ὅπλων καὶ τῆς αἱματοχυσίας, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Πέτρου, ὅτε ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Δανιὴλ Πέτροβιτζ προσέφερεν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσσίας. Ὁ μέγας Πέτρος ἔπεμψε πλουσίαν δῶρα, ὅπως περιθάλῃ τὰ ἔθνη, ἀτινα ἐπήγνεγκον εἰς τὴν χώραν ἐκείνην αἱ ρηκαὶ λεηλασιαι καὶ πυρπολήσεις τοῦ βεζύρου Δουμὰν Κεπριλί· πλὴν τῷ 1718 ἡ ἐνετικὴ δημοκρατία, ἐν τῇ μετὰ τῆς Υ. Π. εἰρήνῃ αὐτῆς τοῦ Πασσάροβιτζ, παρεχώρησεν ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος, μηδεμιᾶς ἐξουσίας τοὺς δυστυχεῖς Μαυροβουνιώτας εἰς τοὺς Τούρκους, ὅπερ ἔκαμεν αὐτοὺς νὰ ριψῶσιν ἐν τῷ ἅμα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ρωσσίας.

Ἔκτοτε μία σειρὰ περιπετειῶν τὴν μὲν Ρωσσίαν παρεκίνησε τῷ 1852 νὰ δεχθῇ καὶ ἀναγνωρίσῃ τὸν Δανιὴλ Πέτροβιτζ ἀνεξάρτητον ἡγεμόνα, τὴν δὲ Τουρκίαν μετὰ τὰς ματαίας ἐπιθέσεις τῷ 1853 τοῦ Ὀμὲρ πασσᾶ, τοῦ ἀλβανοῦ Σελὴμ πασσᾶ καὶ τοῦ Ὀσμὰν τοῦ Σκούταρι μετὰ τῶν ἑξήκοντα χιλ. τακτικῶν καὶ ἀτάκτων στρατιωτῶν καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης στόλου των νὰ παραδεχθῇ τὴν πρὸ αἰώνων δωρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτονομίαν πρὸς τὰ ἤδη τριακόσια τοῦ μικροῦ τούτου τεμαχίου τῆς γῆς χωρία.

Ἐξακολουθοῦμεν τὴν διήγησίν μας.

Εἴπομεν ὅτι ὁ Ἀλῆς ἐξῆλθε τῆς μονῆς τῆς Ζέττιντζας, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Μαυροβουνίου, ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα αὕτη ἐν τῇ ν α χ τ ὶ τῆς Κατούνσκας οὐδὲν ἕτερον ἦτον ἢ ἁπλῆ πολίχνη ἐκ δύο χιλιάδων κατοίκων συγκειμένη, ὀχυρωμένη κατὰ τὸν ἀμυντικὸν τῶν ὀρεινῶν χωρῶν τρόπον, καὶ μηδὲν ὡραῖον ἐκτὸς τῆς εἰρηνέυσης μονῆς καὶ τοῦ παλαιίου τοῦ Ἐλβάϊκα ἐμπεριέχουσα. Αἱ ἐδραὶ τῆς, ἀν δύνατοί τις νὰ τὰς ὀνομάσῃ ἔδραὶ ἦσαν, ἄθλιαι καὶ ἀπότομοι, λιθοστρωμέναι μᾶλλον δι' ἀετοὺς καὶ πτηνὰ ἢ ἄνθρωπίνους πόδας.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὀλίγ μόνον οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἦσαν ἐκτὸς τῶν οἴκων ὡπλισμένοι καὶ διεσπαρμένοι καθ' ὁμάδας, ὡς νὰ περίμενον ἀπόφασίν τινα ἢ διαταγήν, ἀλλὰ καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν τοῦ Μαυροβουνίου εἶχον συνέλθει πλεῖστοι ἐκεῖσε.

Ἡ θέα τῶν ἥτο ζωγραφικωτάτη. Οἱ ἄνδρες ἔφερον στενὸν, πράσινον ἱμάτιον χρυσόπαστον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ στῆθος ἦτον ἐσφολισμένον μὲ σφαιροειδῆ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ κουμπία, καὶ ταράγκα χρυσᾶ. Ἀντὶ φουστανέλλας ἐφόρουν πρασίνην ἀναξυρίδα, τῆς ὁποίας αἱ περικνημίδες (τουζλούκια) προσηρμοσμέναι ἐπ' αὐτῆς ὀπισθεν, ἦσαν κεχρυσωμέναι ἐπίσης μὲ πλατὲς σειρήτια. Ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερον μικρὸν κ α π ό τ ι ο ν ἐρυθροκυανοῦν, ὅπερ ὡς ἰσπεῖρ. Οὐσάροι ἔρριπτον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος. Ἐπὶ κεφαλῆς ἔφερον μικρὸν ἐρυθρὸν φέσιον καὶ σαμβάλια ὡς τὰ τῶν ἀρχαίων, διὰ τελαμώνων περιτυλίσσοντα τὰς κνήμας αὐτῶν.

Ἦτο δύσκολον νὰ διακρίνῃ τις τίνες οἱ στρατιῶται καὶ τίνες οἱ ἱερεῖς, καθότι ἀμφότεροι ἦσαν σχεδὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνδεδυμένοι καὶ ὡπλισμένοι, οὐδὲν ἕτερον διακριτικὸν σημεῖον φέροντες ἢ τὸ φέσιον τὸ ὁποῖον παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν ἦτο μέλαν ἀντὶ ἐρυθροῦ.

Αἱ γυναῖκες ἔφερον ἐσθῆτα ἐξ ὁμοίου ὑφάσματος καὶ χρώματος, εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν, μὲ ἀρειχάλκινον κεχρυσωμένον κεστὸν περὶ τὴν ὀσφύν, ὅστις ἐνίοτε ἦτο κεκοσμημένος διὰ πολυχρόνων ψευδοπολυτίμων λίθων. Αἱ ἀνύπανδροι εἶχον μικρὸν φέσιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεποικιλμένον διὰ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἤτοι ἐπὶ τούτου ἐκρέμαντο κατὰ παραλλήλους κύκλους παράδες, γρόσια ἢ ρουπίαι. Αἱ δὲ ἐγγεγαμημέναι ἀντὶ τουρκικῶν νομισμάτων ἔφερον γλωρία τῆς Ἐνετίας (α). Αἱ δὲ ὑπανδροι διεκρίνοντο, διότι ἐπὶ τοῦ φεσίου αὐτῶν οὐδὲν ἔφερον νόμισμα.

Ἂν δὲ καὶ ἡ λιτότης ἢ μᾶλλον ἡ πενία, ἦτον ἐνταῦθα εἰς ὅμοιον βαθμὸν τῆς τῶν Κακαβλίδων τῆς Μάνης, περίεργον, ὅτι τὰ ὅπλα πάντων ἦσαν ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ.

Μεταξὺ λοιπὸν τούτων εὑρισκόμενος ὁ Ἀλῆς προσεπάθει νὰ λάβῃ θετικωτέρας πληροφορίας περὶ τοῦ αἰτίου τῆς συναθροίσεως, πλὴν οὐδὲν ἕτερον ἤκουεν ἢ ὅτι αὕτη ἦτο διὰ τὸν Πέτρον Γ'. τῆς Ρωσσίας, τὸν ὁποῖον τὰ πλήθη περιέμενον νὰ ἴδωσι μεταβαίνοντα ἐκ τῆς μονῆς εἰς τὸ Βλαΐκα τὰ παλάτια.

— Πρὸ πόσου χρόνου εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ Μαυροβοῦνί σας

16

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἡ χαρτομανία.

Ὁ κ. Πάτροκλος ἔσυρε δύο χαρτία· τὸ πρὸς ὄφελός του ἦτο Ρῆγας κούπα, τὸ κατ' αὐτοῦ ἄσσος σπαθί.

Ἡ βαθυτέρα σιγὴ διεχύθη ἐν τῇ αἰθούσῃ· ἦτο ὡς νὰ εὑρίσκετο τις εἰς ἀμφιθέατρον Ρωμαϊκόν, θεώμενος δύο μονομάχους συγκρουομένους διὰ ζωὴν ἢ θάνατον.

— Ρῆγας, ἐξεφώνησεν ὁ κ. Πάτροκλος..... Ἑκατὸν ἑξήκοντα λίρας ἐπὶ τῆς τραπέζης! προσέθηκεν, ἐκβαλὼν ρῆγα καὶ κερδήσας τὸ προηγούμενον ποσόν.

— Νὰ καὶ νὰ τὴν ἀγοράζετένε τὴν μπάγκα, μίστερ Μανουέλ, εἶπεν ἡ κερὰ Λουλίττσα.

— Καλέ θὰ τὰς ἀφήσετενε ἔλαις; ἠρώτησεν ἡ κ. Ἀμβροσίου.

— Μάλιστα, κυρία μου, ἐπιθυμῶ νὰ τὰς χάσω, διότι ἐνταῦθα παίζομεν μᾶλλον διὰ διασκέδασιν παρὰ διὰ συμφέρον, ἀπεκρίθη ὁ περιρρονητὴς τοῦ χρυσοῦ κ. Σκοπελίδης.

— Καλὲ ἀφήσετενε τὸ ἐντέλλε καὶ κυττάξετε τὴν ρεαλιτά, βάλετένε στὴν τσέπη σας τῆς ἑκατὸ λίρες, εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

— Ἄς δοκιμάσωμεν δύο ἢ τρεῖς πάσσαις ἔτι, εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης μετ' ἀδιαφορίας.....Κυρίαι καὶ Κύριοι, ἑκατὸν ἑξήκοντα λίρας. Σᾶς παρακαλῶ, εὐνοήσατέ με μὲ τὰ στοιχήματά σας.

— Va....quatre-vingt-livrres, ἔκραξεν ὁ κ. Μανουέλ, ὅστις πληρώνων τὰς ὀγδοήκοντα, προσέθηκεν ἄλλας ὀγδοήκοντα διὰ τὸ νέον παίγνιον. Τὰς ἐπιλοίπους ὀγδοήκοντα ἐστοιχημάτισαν οἱ λοιποὶ τῶν παρακαθημένων.

— Τὰ χαρτία τὰ ὁποῖα ὁ κ. Σκοπελίδης τώρα ἔσυρε ἦσαν ἄσσ κούπα δι' αὐτόν, δέκα πίκε ἐναντίον του.

— Ma foi, τώρρρα θὰ χάσετε, ἔκραξεν ὁ κ. Μανουέλ· πλὴν δὲν διῆλθον δύο δευτερόλεπτα, καὶ ὁ ἥρως ἡμῶν, ἐκβαλὼν ἕνα ἄσσον ὑπὲρ αὐτοῦ, πάλιν ἐκέρδησε.

Ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ τότε ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ τὴν ζωντανοτέραν εἰκόνα τῆς ἀθρωπίνης φύσεως. Τὰ ἐκφραστικὰ ζωηρὰ καὶ τοσοῦτον διακεκριμένα χαρακτηριστικὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς τὸν ἐξαλλον ἐκεῖνον ἐρεθισμόν των· ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας ἑκάστου ὡμίλουν μίαν διάλεκτον, μίαν ἔννοιαν, μίαν ἐντύπωσιν, μίαν ὁλόκληρον ὁμιλίαν ἤτις ἐλάμβανε χώραν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Εἰς βέγας καλλιτέχνης ἐὰν ἐγνώριζε τὰ τῆς ἀνασταρρῆς ταύτης καὶ εἶχε τὴν εἴσοδον ἐνταῦθα ἐλευθέραν ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ τὸ ἀξιολογώτερον τῆς φήμης του ἀριστούργημα.

— Τριακοσίας εἴκοσι λίρας. Κύριοι καὶ Κυρίαι..... Ὦ! πόσον λυποῦμαι διὰ τὴν εὔνοιαν ταύτην τῆς τύχης!....

— Celui qui gagne aux cartes perde à l'amour (ὁ κερδίζων εἰς τὰ χαρτιὰ χάνει 'στὴν ἀγάπη) εἶπεν ὁ κ. Μανουέλ ὅστις ἠσθάνετο ἀκούσιον ζηλείαν διὰ τὴν τύχην τοῦ ἥρωός μας.

— Τοῦτο εἶνε ἀληθέστατον εἶπεν ὁ κ. Πάτροκλας Σκοπελίδης, καὶ οὐδεὶς τὸ γνώσκει καλλίτερον ἐμοῦ..... Εἶμαι ὁ ἀτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων..... Δὲν συνηπήντησα ποτὲ οὔτε μίαν κυρίαν νὰ μ' ἀγαπήσῃ.

— Ἀλήθεια! καὶ γὼ θὰ ἔλεγα πῶς τὰ κορίτσια τρελλαίνονται γιὰ λόγου σας, μυκτηριστικῶς εἶπεν ὁ Πρήτη-Κόκκης.

— Τριακοσίας εἴκοσι λίρας, εἶπεν αὖθις μετ' ἠρεμίας ὁ κ. Σκοπελίδης, οὐδεμίαν δίδων προσοχὴν εἰς τὸν εἰρωνισμὸν τοῦ παιδαρίου τούτου.

— Ἂν σοῦ τρέχῃ ἡ τύχη, μίστερ Πάτροκλε, κατ' αὐτὸν τόπον, πολὺ γλήγορα θὰ μπορέσῃς τοῦ λόγου σου ν' ἀρχήσῃς τὴν λίστα τῆς ἐλευθερίας μὲ τοῖς εἰκοσιπέντε χιλιάδες λίρες, εἶπεν ὁ Σαλαμουράκης.

— Διὰ νὰ γενῇ τοῦτο διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῶν χαρτῶν, κύριέ μου, πρέπει ὑμεῖς νὰ γίνετε πάντῃ ἀνίκανος νὰ ὑπογράψητε, ὅπερ οὔτε ἐπιθυμῶ οὔτε εὔχομαι χάριν τῆς ὑπολήψεως ἀφρστέρων ἡμῶν, προσέθηκε μετὰ διαπρεπείας καὶ εὐστόχως ὁ τραπεζίτης ἡμῶν· εἶτα μετ' ἠρεμίας ἐπανέλαβε· τριακόσιαι εἴκοσι λίραι, κυρίαι καὶ κύριοι. Ἐμπρός· ριψάτε με παρακαλῶ καὶ αὖθις.

— Μπάνκο.....Ἐγὼ τὰς ὑπάγω ὅλας, ἀνέκραξεν ὁ μονομάχος κύριος Μανουέλ.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἔσυρε δύο χαρτία, ἅτινα ἦσαν δύο ἄσσοι, τοὐτέστιν εἷς ἕτερος ντουμπλές.

Τοῦτο κατέστησε τὴν ἰσοσταθμίαν τοῦ κ. Μανουὴλ· ἐξῆψε τὴν ἀπορίαν πάντων καὶ διήγειρε παρατηρήσεις καὶ ἐκφράσεις ποικίλας ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης τοῦ κ. Πατρόκλου.

— Τρεῖς ντουμπλέδες σὲ λίγη ὥρα!

— Αὐτὴ εἶνε ἀληθινὴ πάσσα.

— Πῶς τοῦ τρέχει τὸ χαρτί....

— Ἀρίνω ἑκατὸν εἴκοσι λίρας, εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅστις μετ' ἴσης ἀξιοπρεπείας καὶ κατὰ σύμβουλὴν διαφόρων Κυριῶν, πρὸς δυσαρέσκειαν ὅμως τοῦ κ. Μανουὴλ, ἔθεσε τὰς πεντακοσίας εἴκοσι λίρας εἰς τὸ βαλλάντιόν του, ἐξασφαλίσας τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν του διὰ θαυμασίου τρόπου.

— Μπάνκο! ἀνέκραξεν ὁ κ. Σαλαμουράκης, ἐγὼ τὰς ὑπάγω τὰς ἑκατὸν εἴκοσι λίρας.

— Κάλλιστα... δόσατέ μοι λοιπὸν χαρτιά, Κύριε Σαλαμουράκη, κόψατε ὑμεῖς, διότι ἐτελείωσαν τὰ εἰς χεῖράς μου χαρτία.

Ὁ κ. Σαλαμουράκης ἔχων σχεδὸν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἥρως ἡμῶν τὴν φορὰν ταύτην ἤθελε χάσει, ἔδωσε πρὸς αὐτὸν τὰ χαρτία.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἐκέρδησε δι' ἑνὸς ντουμπλὲ δύο ἄσσων συντομώτατα, εἶπεν, διακοσίας τεσσαράκοντα λίρας, κυρίαι καὶ κύριοι.

Ἐὰν κερδανῶ ἔπιπτεν ἐντὸς τοῦ δωματίου ἐκείνου, ἡ ἔκπληξις πάντων δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε μεγαλειτέρα.

Ἀνὴρ ταχύνους καὶ ὄμματος διαπερασθικοῦ, θεωρήσας ὅτι ἡ ἔκπληξις τινῶν ἔδαινε μέχρι τοῦ φιλυπόπτου, θέσας τὰ χαρτία ἐπὶ τῆς τραπέζης εἶπεν·

— Ἡ παρρησία τῶν συγνῶν τούτων ντουμπλέδων γνωρίζετε τί με ἐνθυμίζει; Μὲ ἐνθυμίζει, κυρίαι μου, ἓν θλιβερὸν ἀνέκδοτον ὅπερ συνέβη ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ ἑνὸς λοχαγοῦ τοῦ ἱππικοῦ Γάλλου καὶ ἑνὸς Γραικοῦ.... Συγγνώμην! Οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι Γραικοὺς εὐφώνως τοὺς κλέπτας ὡς οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὰς ἐρυνύας ἐυμενίδας. Οἱ κ. κ. Γάλλοι ὀνομάζουσι Γραικοὺς τοὺς κλέπτας, διότι ἐφρόνουν ὅτι προσεγγίζουσι τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους εἰς τε τὴν εὐρυθμον τὴν ἐξύνσιαν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα· ὁ λοχαγὸς λοιπὸν ἔθεσε πικέτο μ' ἕνα γραικόν, ἐπλαδὴ μ' ἕνα Γάλλον κλέπτην· πλὴν ἑκάστην φορὰν ὅπου ἔμελλεν ὁ Γραικὸς νὰ τὸν δολευθῇ προσεποιεῖτο ὅτι ἐζήτει νὰ ψαλλιδήσῃ τὴν θρυαλλίδα τοῦ κηρίου, εἰς δὲ τὸ στιγμιαῖον σκιάφωτον ἐσφετερίζετο ἕνα ἄσσον. Ὁ γέρων λοχαγός, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ τὸν ἐννοῇ, μετὰ γελήνης τῷ εἶπε· Κύριε, παρατηρῶ ὅτι ἐκάστοτε ὅπου ψαλλιδίζεται τὴν θρυαλλίδα δὲν ἔχω ἕνα ἄσσον. Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ λάβητε τὸν κόσμον τοῦτον, διότι J aime encore mieux n' y voir pas si claire et avoir de jeux moins louches. Ὁ Γάλλος κλέπτης ἤμειψε διὰ πολλὴν ὥραν μετὰ τὴν νύξιν ταύτην ἡσυχος, πλὴν μετ' οὐ πολύ, ὅτε ἡ τύχη ἐστράφη λίαν δυσμενῆς κατ' αὐτοῦ, προκειμένου περὶ μεγάλου ποσοῦ, εἶπεν εἰς τὸν λοχαγόν! Συγγνώμην, κύριε λοχαγέ. ἴσως εἶνε μία ἀνόητος συνήθεια, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ παίξω μὲ τοιοῦτον σκιάφωτον, καὶ λαβὼν τὸ ψαλλίδιον ἤρξατο συγχρόνως νὰ ψαλλιδίζῃ καὶ ἐνεργῇ ἐπιτηδείως τὴν κλοπήν. Συγγνώμην, εἶπεν ὁ λοχαγός, καὶ ἐγὼ ἔχω τὴν ἀνόητον συνήθειαν νὰ ψαλλιδίζω τοὺς κλέπτοντάς με εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον (du moucher ceux qui mevolent au jeu) καὶ συγχρόνως σύρας τὸ πιστόλιόν του τὸ ἐνένωσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δυστυχοῦς καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

— Καλὲ τὸν ἐσκότωσε μὲ τὰ σωστά του, μίστερ Πάτροκλε; ἠρώτησεν ἡ κυρία Ἀμβροσίου.

— Μάλιστα κυρία μου... Εὐτυχῶς ἐνταῦθα δὲν παίζομεν πικέτο, ἀλλὰ λασκενέ! Δὲν ἔχομεν θρυαλλίδας νὰ ψαλλιδίσωμεν, διότι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑπάρχουσι κρεμασμένοι πολύμιξοι λαμπτῆρες· ἄλλως βεβαίως δὲν ἤθελον αἰσθάνεσθαι τόσον ἤσυχος εἰς τὸν τοιοῦτον πρὸς ἐμὲ μανιώδη ἔρωτα τῆς τυφλῆς τύχης, ἀλλ' οὔτε, ὡς εἴπετε, ἔχω μετ' ἐμοῦ τινὰ χρυσῆν ταμβακοθήκην,... Ἰδοὺ καὶ ἕτερον ἀνέκδοτον, Ἰταλός εἰς εἰς Παρισίους ἔπαιζε τὸ πρόσωπον ἑνὸς Γραικοῦ, ὀνομαζομένου Γάλλου ἀπαταιῶνος εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον κατὰ τὸν ἑπόμενον τρόπον· εἶχε μεγάλην χρυσῆν ταμβακοθήκην· ἑκάστοτε ὅτε ἐπρόκειτο περὶ μεγάλης τινὸς ποσότητος, ἐλάμβανε μίαν βακκυλιάν ταμβάκου καὶ ἐτοποθέτει αὐτὴν μετ' ἀφελείας ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰς τρόπον ὥστε ἐνῶ διένεμε τὰ χαρτία εἰς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐκατοστρίζοντο ἐπὶ τοῦ στιλπνοῦ μετάλλου τῆς ταμβακοθήκης, καὶ ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ ὁποῖα χαρτία ὁ ἀντίπαλός του ἐκράτει· ὅτε τοιαύτην ταμβακοθήκην ἔχω, οὔτε εἰς τὸ λανσκενὲ τοιαύτη εἶνε χρήσιμος, προσέθηκεν ὁ κ. Πάτροκλος, διηγηθεὶς μετὰ πλείστης ἀφελείας τὰ δύο ταῦτα ἀνέκδοτα, πολύ, δὲ εὐάρεστος καθιστάμενος εἰς τὴν συνανστροφὴν· λαβὼν δ' ἐκ νέου τὰ χαρτία εἶπε· Διακοσίας τεσσαράκοντα λίρας, κυρίαι καὶ κύριοι.

— Ἐγὼ πηγαίνω εἴκοσι· εἶπεν μία κυρία.

— Καὶ ἐγὼ τριακόντα πέντε, προσέθεσεν ἑτέρα.

— Ἰδοὺ πηγαίνω πενῆντα, εἶπεν ὁ κ. Σαλαμουράκης.

— Δὲν πηγαίνω τίποτε, γριστὸ πατέρας δὲ δανείζει, παιδί, μετὰ κυνισμοῦ ἔλεγεν ὁ εὐσυνάλλακτος Πρήτη-Κόκκης.

— Ἐγὼ πηγαίνω δέκα· ἢ θὰ χάσω ἄλλας δέκα ἢ θὰ πάρω ὀπίσω ἐκείνας ὁποὺ ἔχασα, ἀνέκραξεν ὁ κ. Κριμαΐδης.

— Τίποτες, τίποτες νὰ σᾶς χαρῶ, ἀνέκραξεν βροντερῶς ὁ κ. Μίλων.....τίποτες! ὁ κόσμος ἐμαΐνάρισε, σιόρ Πάτροκλέ μου. Δὲν ἔχει κουράγιο κανένας νὰ πάγῃ μπροστά.... σεῖς οἱ λεβεντάδες τῶν Ἀθηνῶν εἴσθενε ἀπών,-μαϊ- γουέρντ (σεὶν λόγου μου) παλληκάρια σιγιόρ.....Ναὶ ἀπων-μαϊ-γουεντ ἔτσι εἴστενε. Ταῦτα λέγων, ἔρριψε θεατρικῶς τὰς δύο χεῖρας του εἰς τὰς δύο ὑπὸ τὰς μασχάλας ὀπὰς τοῦ περιστηθίου του (gillet) προτάσσων τὴν γαστέρα του καὶ ὀρθούμενος εἰς τὰς ἄκρας τῶν ποδῶν του.

— Ἀρρρετὲ Μεσσιὲ (σταθῆτε κύριε).....Μουσιὸ Πατρόκλ, τῆς πάγω σύλλαις καὶ τῆς διακόσιαις σαράντα avec une condition (μὲ μίαν συμφωνίαν). Νὰ τῆς ἀφήσετενε πέντε πάσσαις· τούτηνε καὶ τέσσαρες ἄλλαις.... Voulez vous doue?

— Μετὰ πλείστης εὐχαριστήσεως κύριε Μανουὴλ Ἀμβροσίου, εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης.

— En avant donc, εἶπεν ὁ κ. Μανουὴλ θέτων τὰς ἑαυτοῦ διακοσίας τεσσαράκοντα λίρας, ἀπέναντι ἐκείνων τῆς τραπέζης.

— Ἀπών-μαϊ-ὄνερ, τοῦτο δανὰ εἶνε σρίντο ἑλληνικό, εἶπεν ὁ πολύλλαγκος Μίλων, ἐνῷ ἐλόκληρος ἡ αἴθουσα παρεδόθη εἰς βαθυτάτην σιγήν.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης δὲν ἦτο πλούσιος· πλὴν κατεφρόνει τὸν πλοῦτον περισσότερον ἢ οἱ περὶ τὸν ἐλάτρευον. Ἔσυρε δύο χαρτία· ἦσαν τρία καρὸ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ δύο σπαθὶ ἀναπλὲν του· ἐξηκολούθησε σύρων τὰ χαρτία καὶ τὸ τρίο καρὸ ἐπάρσασε τὰς διακοσίας τεσσαράκοντα λίρας τοῦ κ. Μανουέλ.

Ὁ Μασσαλιανὸς Ἡρακλῆς ἔθεσεν ἀπέναντι τῆς τραπέζης τώρα τεσσαρακοσίας ἐγδοήκοντα λίρας, χωρὶς οὐδεμίαν λέξιν νὰ προσφέρῃ.

Τὰ μέλη ἑκάστου εἶχον μαρανθῆ καὶ ἡ γλῶσσα των ἐφαίνετο ὡς νὰ ἤλλαξε τοποθεσίαν, ὡς νὰ μετέβη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς των, ὡς νὰ ἀντεκατέστησε τὰ βλέφαρα των.

Τέσσαρα σπαθὶ ἦτο τώρα τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Σκοπελίδου χαρτίου καὶ ρῆγας σπαθὶ ἐναντίον του. Πλὴν καὶ πάλιν τὸ τέσσαρα σπαθὶ ἐσάρωσε τὰς τεσσαρακοσίας ἐγδοήκοντα λίρας, πατάξας με ἀρωνίαν μεγαλειτέραν καὶ τρόμον συγχρόνως τοὺς παρακαθημένους.

Μ' κ. Μανουὴλ ἔθεσε τώρα ἐννεακοσίας ἑξήκοντα λίρας ἀπέναντι τῆς Τραπέζης τοῦ κ. Πατρόκλου, πλὴν ἠδύνατό τις ῥαδίως ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὰ λευκὰ χείλη του καὶ τὰς πελιδνὰς παρειάς του τὴν μαστίζουσαν τὸ σῶμα του ταυρίαν

Αἱ μυστικαὶ εὐχαὶ ἁπάντων ἀνεξαιρέτως ἦσαν νῦν ὁ κ. Σκοπελίδης νὰ χάσῃ. Ἀλλ' ἡ εὔνοια τῆς τύχης ἦτο διαφορετική. Ὁ ἥρως ἡμῶν ἐκέρδησε καὶ τὰς ἐννεακοσίας ἑξήκοντα καὶ ὀ κ. Ἐμμανουὴλ μὲ νεκρὰς σχεδὸν χεῖρας ἔθεσε τώρα τὰς χιλίας ἐννεακοσίας εἴκοσι λίρας.

— Ἐγὼ ἂν ἤμουν εἰς τὸν τόπον σας Μανουὴλ μου εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος δὲν ἐστοιχημάτιζει πεζὰ.... Δέ σου τρέχει βρὲ παιδί.... Ἐγύρισε ὁ τζόγος.... Τοῦ κακοῦ παίζεις Μανουέλο μου.... θὰ χάσῃς....

— Σὲ κρρουὲλ ντοὺ πέρρνερ κομ σὰ (εἶνε σκληρὸν νὰ χάνῃ τις οὕτω) ἐτονθόρισεν ὁ κ. Μανουελ κάτωχρος.... en avant προσέθεσε.

— Ἀβάντα, δὲν ἔχει ἐδωδανὰ ἀλλοιώτικα, ἢ θὰ τοῦς χάσετενε ἢ θὰ πάρετενε. σινιὸρ, τοῦς παράδες σας πίσω.... Ἔτσι εἶνε τοῦτοι οἱ διαυλοστζόγοι, ἔκραξεν ὁ κ. Μίλων.

— Σινιὸρ Μακέ.... σιωπάτενε καὶ μὴ ἀνακατεύεστενε σὲ τέτοιο κρίτικο μομμέντο, εἶπεν ὁ ἀδελφός του κ. Νάτσκε.

— Ἂν ἐπιθυμῆτε, κύριε Μανουὴλ, παύσομεν.... Σᾶς βεβαιῶ, ἐπεθύμουν νὰ ἔχανα, εἶπεν ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης.

— En avant toujours, en avant, Monsieur, Patrocle, εἶπεν ὁ κ. Μανουὴλ, δίδων εἰς ἑαυτὸν θάρρος καὶ προσπεποιημένην ἀδιαφορίαν.

Ἡ τρομερὰ θεὰ ἡ ἀδελφὴ τῶν Μοιρῶν, ἦτο ἀπροσισμένη δαψιλῶς καὶ ἐκκενώσῃ τὸ εἰς χεῖρας της κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἐπὶ τοῦ νέου Ἕλληνος. Ἐκέρδησε καὶ πάλιν τὰς χιλίας ἐννεακοσίας εἴκοσι λίρας, καὶ τώρα ἐπὶ τῆς τραπέζης ὁ κ. Μανουὴλ ὤφειλε νὰ θέσῃ τρεῖς χιλιάδας ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα.

— Τοῦτο εἶνε τρομερόν! ἔκραξεν ἐπὶ τέλους καὶ ὁ ἴδιος κ. Σκοπελίδης.... Ἐπεθύμουν τὴν τελευταίαν ταύτην φορὰν νὰ ἔχανα.

Ἀκολουθεῖ

16

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἑλληνικὸς τρόπος συζητήσεων. Παρατηρήσεις τοῦ Διαβόλου ἐπὶ τῶν συζητήσεων καὶ ὁδηγίαι αὐτοῦ πρὸς τοὺς δαίμονάς του.

— Τὰ μετεωρολογικὰ φαινόμενα τῆς φύσεως, πρέπει νὰ γνωρίζετε κύριοι....

— Τὰ καλαμπόκια, ἀλήθεια, φέτος ἔγουσι γάλι στὴν Βραΐλα· μοῦ γράφουν πῶς εἶνε φωτιὰ ἀκριβά, ποὺ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ ἐγγίξῃ, καὶ ὅμως ἡ Ἀμερικὴ θὰ τοὺς διορθώσῃ ὅλους, διότι, λέγουν, ἑτοιμάζει στόλους γεμάτους μὲ καλαμπόκι νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διέκοψε πάλιν εἰς τὸν βραχμάνον τὸν σιὸρ Μανώλην, ὅστις, διὰ τελευταίαν φορὰν ὑψώνων τὴν φωνήν, μετὰ περισσοτέρας ἐπιμονῆς καὶ σταθερότητος ἐξήτει νὰ ἀναπτύξῃ τὰ αἴτια τῆς βροντῆς, τῶν ἀστραπῶν καὶ τῆς χαλάζης, ἀλλ' ἰδὼν ὅτι οἱ κεραυνοὶ ἔπαυσαν, ὅτι ὁ φόβος παρῆλθε καὶ τὸ κάπνισμα ἤρξατο, ἀπελπισθεὶς ἠτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Εἶμαι περίεργος νὰ ἴδω ἐὰν θὰ καταβιβασθῇ εἰς θάνατον ὁ δολοφόνος τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δίκη ἐξακολουθεῖ, εἶπεν ἕτερος βραχμαν, ὅστις ἐπανήρχετο εἰς τὰς αἰσθήσεις του, διότι ὁ Διάβολος καὶ τὰ πνεύματα του, ποιήσαντες ἀνοσκοπῆν τῶν κεραυνῶν, δέσαντες δὲ τὰς χεῖρας, καὶ λαβόντες τὴν μᾶλλον εἰρωνικὴν καὶ χλευαστικὴν θέσιν, προσήλωσαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς ὁμιλίας ἐκείνας.

— Καὶ ἂν καταδικασθῇ εἰς θάνατον, ἡ ποινὴ δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ, διότι ἡ κεφαλλικὴ ποινὴ κατηργήθη εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἶπεν ἕτερος.

— "Ὀχι εἰς ὅλας τὰς πολιτείας της· ἑκάστη πολιτεία ἔχει τοὺς ἰδίους νόμους της. Ὅπου δικάζεται ὁ ἔνοχος ἐκεῖ καὶ ἐκτελεῖται ἡ ποινή! Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι, ὅταν ἤμην εἰς τὴν Νιοὺ-Γιόρκ, ἕνα ράπτην, ὅστις εἶχεν ἐκ προμελέτης δολοφονήσει τὴν σύζυγόν του ὅπως νυμφευθῇ τὴν ὑπηρέτριάν του, ὅτι τὸν κατεδίκασαν εἰς θάνατον καὶ τὸν ἐκρέμασαν. Ἠγέρθη μάλιστα μέγας...

— Καὶ δὲν ἦτο νὰ κρεμάσουν ἀντὶ ἐκείνου τὸν ἰδικόν μου ράπτην σινιὸρ Βορταλίτην... Θέλει ἢ δὲν θέλει κρέμασμα; μεγαλείτερος ψεύτης δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον· ποτὲ δὲν φυλάττει τὸν λόγον του, καὶ βάνει πάντοτε ψεύτικαις τσόχαις... ποῦ τὰς εὑρίσκει;... διέκοψεν ὁ κ. Πέτρος * τὸν προλαλοῦντα, ἑτοιμαζόμενον ἤδη νὰ ποιήσῃ ἀνάπτυξιν τῶν περὶ κεφαλικῆς ποινῆς νόμων ἐν Ἀμερικῇ, διηγηθεὶς δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ δολοφόνου ράπτου.

— Μὲ συγχωρεῖς, σινιὸρ Πετράκη, μεγαλείτερος ψεύτης ἀπὸ τὸν Κ.... δὲν ὑπάρχει, καὶ ὄχι ἡ ράπτης Βαρταλίτης, ἀλλ' οὔτε ὁ παπουτσῆς σου ἤμποροῦν ποτὲ νὰ τὰ βγάλουν πέρα εἶπε μετὰ πλείστης ἐχθρας εἰς φανατικὸς ἀντιπολιτευόμενος.

— Ἐλάστε δά, ὁ Τ...., νὰ χαρῶ σας, εἶνε καλλίτερος; Μπρὲ ἔ μοῦ λέτε, τί ἔκανε ὁ Τ...., γιὰ νὰ εἶνε καλλίτερος ἀπὸ τὸν Κ...; Γιατί δωκε τὸ προνόμιον στὴν Τράπεζα, καὶ σκεφτόσθηκε ὅλο τὸ βασίλειον ἀπὸ συχνάτσαις τῆς Τράπεζας;... Γιατί μοῦ φέρνει τοὺς Φαναριώταις ἅμα ἔρθῃ στὰ πράγματα ἀντὶ τοὺς Μωραΐταις;... Ἔ βαρυέστενε; Πάρετε τὸν ἔνα καὶ κτυπᾶτέ τον εἰς τὸ κεφάλι· τάλλουνοῦ! ἔκραξεν εἷς τῶν μεγαλεμπόρων Χίων τῆς Ἑρμουπόλεως, φανατικὸς ὑπέρμαχος τοῦ κυρίου Κ....

Θὰ παράσχουν καὶ ἄλλα ὡς τόσα ἄλλα... Ἡμεῖς ἀλοί Ρωμηοὶ εἴμεθα ἔτσι δανὰ· φωνάζομε, φωνάζομε, χαλνοῦμε τὸν κόσμο· μεγαλόνομε καὶ φουσκόνομε τὰ πράγματα, καὶ ἔπειτα τελειόνομε μὲ τίποτε. Θεατρίζομεθα μοναχὰ στὸν κόσμο....

— Αἴ; Τί θέατρον ἔχει ἀπόψε; ἐξεκαθάρισεν ἡ ἐρωτή;: Ἀφῆτε τὸν Κ.... καὶ τὸν Τ..... Πᾶμε ν' ἀκούσωμε τὴν Κιαραμόντε; Δίδουνε τὴν Λουτσία, διέκοψεν εἰς τῶν νεωτέρων βραχμάνων, ἐρθούμενος ν' ἀναχωρήσῃ.

— Ἡ Κιαραμόντε εἶνε ἀσθενὴς καὶ δὲν θὰ παραστήσῃ ἀπόψε!... Ἐὰς τὰς ἐξ ἤλλαξαν τὸ πρόγραμμα.

— Πάλιν ἀσθενής; Τί διάβολον ἔπαθεν αὐτὴ ἡ γριαῦλα; Καλὲ τὴν εἴδατε πῶς κάλασε; Ἡ φωνή της δὲν ἤμεινε οὔτε τὸ μισό.

— Θὰ φύγω καὶ ἐγὼ εἶπεν ὁ σινιὸρ Μανώλης. Στάσου, πηγαίνομεν ὁμοῦ. Μὲ ἄλλην φορὰ, κύριοι, θὰ σᾶς ἐξηγήσω αὐτὰ τὰ μετεώρολογικὰ φαινόμενα· καὶ θὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι....

— Λέγουν ὅτι ἡ Κιαραμόντε εἶνε ἐρωτευμένη μὲ τὸν Πανιώνιον, καὶ ὅτι ἔδοσε τῆς ἐπιφάρεια δὲν ἠξεύρω πόσα ἄλλα· αὐτὴ θέλει πανέρια.

— Μὲ τὸν Πανιώνιον;.... Μὴ τὰ πιστεύσῃς. Πρῶτον ὁ Πανιώνιος εἶνε ἀνίκανος. Ἔπειτα εἶνε ἐρωτευμένος εἰς Ἀθήνας μὲ τὴν θυγατέρα τῆς Κροκάλης· καὶ ἡ Κροκάλη τὸ λέγει παντοῦ, πῶς ἡ κόρη της ὑποφέρει μαρτύρια σὰ χέρια του.....Μάλιστα ἐξ αἰτίας του καὶ ὁ σύζυγός της οἰκονομήθηκε μὲ ἄλλην, καὶ ἡ καϋμένη γλωμάσε τόσον πολύ, ποὺ τώρα ἔγεινεν ἀγνώριστος, γιατί εἶνε τὸ ἴδιον σὰν νὰ μὴ ἔχῃ κανένα σύζυγον.

— Ὑπάγωμεν· εἴδατε πόθεν ἤρχισαν; πῶς συνεζητήσαν, καὶ πῶς κατέληξαν οὗτοι εἰ περίφησι βραχμᾶνες, ἡ κρέμα τῆς κρέμας τῆς Ἑρμουπολιτικῆς κοινωνίας! ἔκραξεν ὁ Διάβολος. Οἱ ἀρχοντες καὶ οἱ ἀριστοκράται αὐτῆς, προσθέσαν ἀποστροφικὸν μορφασμοὺς δίδων εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του. Ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τοὺς δαίμονάς του, ἐκέλευσε:

— Ἐπαναφέρετε τὴν γαλήνην εἰς τὸ στερέωμα· ἂς παύσουν οἱ κεραυνοί... μὴ ἔτι ἀναχωρήσητε. Εἶτα στρέψων πρὸς ἡμᾶς προσθέτει. Ὁ Κίττος καὶ ὁ Κιττίδης ἔραγαν ὅλην ἐκείνην τὴν χάλαζαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Πλατείας. Ἕως νὰ τρυπώσουν εἰς ἕνα καφενεῖον, θὰ ἐμούσκευσαν καὶ ἐτυφλώθησαν ἐκ τῶν ἀστραπῶν. Ὁ ἀμαρτωλὸς γέρων περιμένει δέβαια ἀπόψε ὅτι θὰ ὑπάγω νὰ παραλάβω τὴν ψυχήν του, διότι γνωρίζει ὅτι τὰ ἁμαρτήματά του εἶναι ἀσυγχώρητα.

— Θὰ μείνωσιν ἔτι εἰς τὴν λέσχην οἱ βραχμᾶνες ἀφ' ὅτου τοῖς ἐνέσπειρες τοσοῦτον τρόμον καὶ ὑποψίας; ἠρώτησα τὸν Διάβολον.

— Θὰ μείνωσι... Τοῦτο ἴσα ἴσα εἶνε ποὺ φέρει τὰ μεγάλα κέρδη μου!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Αἱ μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἱσπανίας διαπραγματεύσεις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως μένουσιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ὡς καὶ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα. Ἂν ἡ Τράπεζα δύναται νὰ παράσχῃ ἱκανοποιητικὴν καὶ ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν, τὰ παλαιὰ δάνεια θὰ ἀνανεωθῶσι. Οὐδεμία σπουδαία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι δὲν θὰ δώσῃ τὴν αἰτουμένην ταύτην ἀσφάλειαν, καθόσον αἱ συνέπειαι ὑποτιθεμένης ἀρνήσεως θὰ ἦσαν καταστρεπτικαὶ καὶ ἡ Τράπεζα διὰ τοῦτο δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως — ἐκτὸς ἂν εὕρῃ ἄλλον ὅμιλον τραπεζιτῶν ἀρκετὰ θαρραλέων, ὥστε νὰ τῇ παράσχωσι νέον δάνειον. Ἀλλ' ἂν ἐξετάσωμεν τὴν κατάστασιν τῶν Ἠπειρωτικῶν χρηματιστηρίων ἐν γένει, τοῦτο εἶνε λίαν ἀπίθανον. Σχετικῶς πρὸς τὸ νέον δάνειον τῶν δύο ἢ τριῶν ἑκατομμυρίων λιρ στερλινῶν ὅπερ ἡ Τράπεζα ἐζήτησε παρὰ τῶν κκ. Ρότσιλδ, οὐδεμία εἰσέτι ἐγένετο συζήτησις καθόσον δέον πρότερον νὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῶν παλαιῶν δανείων.

Ο ΛΙΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἐξέδοτο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, δι' οὗ παρατείνεται εἰσέτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τῆς σικάλεως καὶ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ μέλλον ἡ ἐξαγωγὴ ὅλων τῶν ἄλλων σπόρων, ἐκτὸς τοῦ σίτου. Ἡ σοβαρότης τοῦ γεγονότος ἐνδεικνύει τὴν ἐπίτασιν τοῦ λιμοῦ, εἶνε δὲ εὐνόητον διατὶ ἐπιτρέπεται εἰσέτι ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου. Ἡ κυριωτέρα τροφὴ τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ εἶνε τὰ ἄλλα σιτηρά, ὁ δὲ σῖτος τιμᾶται πολὺ διὰ τὸν πτωχὸν λαόν, τούτου δὲ ἕνεκα εἶνε οἰκονομικώτερον νὰ ἐπιτρέπηται μᾶλλον ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἀκριβοῦ σίτου ἢ τῶν ἄλλων ἐρθηνῶν σιτηρῶν. Ἄλλως τε, ἂν ἀπηγορεύετο ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου, τοῦτο θὰ εἶχε πολὺ σοβαρὰς συνεπείας διὰ τὴν κυβέρνησιν. Ὅπως δὲ καταστήσωμεν μᾶλλον νοητὴν τὴν πιθανὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ρωσσίας ἐν γένει, παρατίθεμεν κατωτέρω τὴν ἀξίαν τῶν εἰσαγομένων εἰς Ρωσσίαν καὶ ἐξαγομένων κατὰ τὴν πενταετίαν, ἥτις περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1885-1889. θὰ ἴδωμεν δὲ ὅτι ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων καθ' ὅλην τὴν πενταετίαν ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 359 ἑκατομμυρίων ρουβλίων. Ἡ ἀξία δὲ τῶν ἐξαχθέντων σίτου καὶ ἀλεύρου εἰς 162 κατὰ μέσον ὅρον ἑκατομμύρια ρουβλίων. Τῶν ἄλλων δὲ σιτηρῶν ἡ ἀξία συνεποσώθη εἰς 142 ἑκατομμύρια, ἡ ὁλικὴ δὲ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὅρον εἰς 584 περίπου ἑκατομμύρια ρούβλιων.

Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀημητριακῶν ὑπῆρξε γενικῶς καταστρεπτική· ἀλλ' ὁποῖαι αἱ νῦν συνήθειαι εἰς τὸ ζήτημα τοῦ σίτου δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐκτὸς ἀορίστως καὶ γενικῶς ὅτι εἶνε πολὺ κακαί. Βέβαιον δὲ εἶνε ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ σίτου θὰ εἶνε μικραὶ κατὰ τὸ παρὸν γεωργικὸν ἔτος. Οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὅτι εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν ὅτι ἡ συγκομιδὴ τοῦ 1887 ἦν μία ἐκ τῶν αἰσιωτάτων ἐν Ρωσσίᾳ, καίτοι δὲ ἡ τοῦ 1888 δὲν ἦτο τοσούτῳ καλή, ὅμως ἦτο ἀφθονωτάτη. Εὑρίσκομεν ὅθεν ὅτι ἡ ἀξία τῆς ἐξαγωγῆς σίτου καὶ ἀλεύρων, ἥτις κατὰ τὸ 1886 ἐκυμαίνετο περὶ τὰ 39 3)4 ἑκατομμύρια ρούβλια, ἀνῆλθε τὸ 1888, μετὰ τὴν λαμπρὰν συγκομιδὴν τοῦ 1887 εἰς πλέον τῶν 226 1)4 ἑκατομμυρίων ρούβλια.

Ἡ ἀξία ὅθεν, συγκρινομένη πρὸς τὴν τοῦ 1886, ἐπολλαπλασιάσθη οὕτως κατὰ 2 1)2 φορᾶς. Ἐν πάσῃ λογικῇ πιθανότητι ἡ σιτοδεία τοῦ παρόντος ἔτους εἶνε κατὰ πολὺ χείρων τῆς τοῦ 1885· ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν εἶνε οὐδόλως χείρων καὶ ἂν μάλιστα ὑπῆρχε μέγα περίσσευμα δι' ἐξαγωγήν, ἡ ἀξία αὕτη θὰ κατέπιπτε μέχρι τῶν 9 3)4 περίπου ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν. Ἀλλ' ἀρ' ἑτέρου εἶνε πρακτικῶς βέβαιον ὅτι ἡ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς θ' αὐξήσῃ κατὰ πολύ, εἰς τοῦτο δὲ συντελοῦσι πολλοὶ λόγοι. Πρῶτον οἱ πλούσιοι θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ εἰσάγωσιν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν πολυτέλειαν ὅσον καὶ ἂν μαστίζωνται οἱ πτωχοὶ ὑπὸ τῆς πείνης· δεύτερον ἡ Κυβέρνησις θὰ συνεχίζῃ τὰς ναυτικὰς καὶ στρατιωτικὰς αὐτῆς παρασκευάς, διὰ τὰς ὁποίας δέον νὰ κάμῃ μεγάλας εἰσαγωγὰς παντὸς εἴδους ὑλικοῦ πολεμικοῦ ἀπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης· τρίτον, αἱ σιδηροδρομικαὶ κατασκευαὶ καὶ ἐπιδιορθώσεις θ' ἀπαιτήσωσι σπουδαίας εἰσαγωγὰς τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων καὶ τέταρτον, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συντηρηθῇ ὁ λαὸς ἀνάγκῃ νὰ γίνωσι μεγάλαι εἰσαγωγαὶ τροφῶν ἐκ τῶν σιτοφόρων χωρῶν. Ὡς ἐκ τούτων τυγχάνει βεβαιότατον ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ ἔσονται ἀπείρως μεγαλείτεραι ἐκείνων παντὸς ἔτους ἐκ τῆς πενταετίας ἣν ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν καὶ συνεπῶς εἶνε ἐξ ἴσου βέβαιον ὅτι ἡ ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν μεγάλως θέλει ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν τῶν ἐξαγωγῶν. Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις πῶς τὸ Κράτος θὰ κατορθώσῃ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς βαρυνούσης αὐτὸ οἰκονομικῆς ταύτης στενοχωρίας;

Ὑπολογίζεται ὅτι τὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γάλλων ρωσσικὰ χρεώγραφα δὲν ἀντιπροσωπεύουσι ποσὸν ἀνώτερον πῶν 100 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, τὰ δὲ τῶν γερμανῶν 500. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ὅλως ὑπερβολικόν, ἀλλ' ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ ρωσσικὰ χρεώγραφα ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ ἐκπροσωποῦσι τὸ ποσὸν τῶν 400 ἑκατομμυρίων στερλινῶν, τὸ ἐτήσιον χρέος τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην θὰ ἀνήρχετο εἰς 16 περίπου ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ἡ Ρωσσία ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος θὰ ὑποστῇ πτῶσιν ἐν τῇ ἀξίᾳ τῶν ἐξαχθέντων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εἰσαχθέντα καὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ πληρώσῃ οὐ μόνον διὰ τὴν πληθώραν τῶν εἰσαγωγῶν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον καὶ 16 ἑκατομμύρια στερλίνας ὡς τόκου καὶ ποσοστὰ διὰ τὰ ρωσσικὰ χρεώγραφα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατ' αὐτὰς ἐδανείσθη ἐκ Παρισίων 20 ἑκατομμύρια στερλίνας, ἀλλὰ τὸ νέον τοῦτο δάνειον, κατὰ τοὺς ἡμετέρους ὑπολογισμοὺς θὰ ἐξαρκέσῃ ἀκριβῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ρηθέντων τόκων ἐτησίως.

Ἡ Ρωσσία ἐν τούτοις ἔχει περισσεύματα εἰσέτι ἐπὶ τῶν ἐν Παρισίοις, Λονδίνῳ, Ἀμστελοδάμῳ καὶ Βερολίνῳ πιστώσεών της καὶ συνεπῶς δύναται ἐκ τῶν πλεονασμάτων τούτων νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος τις, πιθανῶς δὲ καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς μετὰ τῆς Γαλλίας πολιτικῆς φιλίας, ὅπως δανεισθῇ περισσότερα ὁσονοῦπω. Δυνάμεθα ὅθεν συνοψίζοντες νὰ εἴπωμεν, ὅτι θέλουσι ἐξευρεθῇ τὰ μέσα, δι' ὧν θέλει πληρώσει τὰς παρούσας ἀνάγκας της, ἀλλ' ἐν τούτοις, αἱ οἰκονομικαὶ αὐτῆς δυσχέρειαι τυγχάνουσι τοιαῦται, ὥστε ἡ δημοσία πίστις αὐτῆς βαρὺν θέλει ὑποστῇ κλονισμόν. Εἶνε δὲ ἐκτὸς τούτου καταφανέστατον, ὅτι μεγάλως θέλει, καταπέσει ἡ ἀξία τοῦ ρουβλίου, ἐν μέρει μὲν ἕνεκα τῶν νέων μεγάλων δαπανῶν αἵτινες γενήσονται χάριν ἀνακουριστικῶν ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν τάξεων μεταρρυθμίσεων, ἐν μέρει δὲ ἕνεκα τῶν ἀσήμων ἐξαγωγῶν, ἃς ἡ Ρωσσία θέλει κάμει. Εἰς τὸ παρελθὸν ἡμῶν ἄρθρον ὑπεδείξαμεν ὅτι κατὰ τὸ 1888 ἡ ἀξία τοῦ ρουβλίου ἔπεσεν κάτω τῶν 19 πεννῶν· οὐδεὶς δὲ θὰ ἐκπλαγῇ ἂν πέσῃ ἀκόμη κάτω.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε κατ' αὐτὰς παρὰ τῆς Πύλης τὴν ἄδειαν, ὅπως τὰ ὀστᾶ τῶν κατὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1878 πεσόντων ρώσσων στρατιωτῶν, οἵτινες ἐτάφησαν εἰς κοιμητήρια καὶ εἰς ἄλλας θέσεις ἐν Ρουμηλίᾳ καὶ Τουρκίᾳ, μετακομίσῃ εἰς Ἅγιον Στέφανον, ἔνθα προυτάθη νὰ ἀνεγερθῇ μέγα ἐθνικὸν μνημεῖον, παραπλεύρως δὲ τούτου ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ ἐκκλησία πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν νεκρῶν. Μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων, ὁ Σουλτάνος ἠρνήθη νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν τοιαύτην αἴτησιν τῆς Ρωσσίας εἰς τοῦτο δὲ ὡρμήθη ἐκ διαφόρων λόγων. Ἀλλ' ἡ κυριωτέρα παρατήρησις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Ρωσσίας εἶνε ἡ ἐκλογὴ τοῦ τόπου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου, καθόσον θεωρεῖ, ὅτι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τὰ συνδεόμενα πρὸς τὸν Ἅγιον Στέφανον καὶ ἡ γειτνίασις αὐτοῦ μὲ τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν θὰ προσέβαλον ἰδιαζόντως τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ὑπηκόων του. Βεβαιοῦται, ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ Σουλτάνου ἐγέννησε μέγαν ἐρεθισμὸν εἰς τοὺς ρωσσικοὺς ὑπουργικοὺς κύκλους καὶ ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαπραγματεύσεις θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐν Πετρουπόλει.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο)ο Δρ.		470.—	475.—
» 120 » » 5 ο)ο »		518.—	520.—
» 170 » » 5 ο)ο »		517.—	519.—
» 135 » » 4 ο)ο »		408.—	415.—
» 125 » » 4 ο)ο »		375.—	380.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		564.—	564.50
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3770.—	3 775.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	201.—	202.—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.—	72.50
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	161.—	162.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	322.—	324.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	202.50	203.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	146.—	147.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	348.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	100.—	101.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.41	26.48
Λίρα Τουρκιας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.30	33.35
Ἐπὶ Γαλλίας	»	131.50	132.—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.